71STE JAARGANG No. 9050

MAANDAG 21 JUNI 1954

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus-drukkerij, Willemstad, Curaçao

Hoofdredacteur: A. G. Jansen. Kantoor: Consciëntiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 3858, Administratie 3550. Abonnementsprijs: Curaçao, Bonaire, Aruba, Suriname, Bovenwinden f 2.50. Buitenland f 3.– per maand (bij vooruitbetaling)

Blauwe band met zwaard en dwarshout'

Keuze van het volk zal strijd in Guatemala beslissen

Bevrijdingsleger zal weldra tegen hoofdstad optrekken

De toestand in Guatemala is nog zeer verward. De leiders van het anti-communistische "bevrijdingsleger", dat Vrijdag Guatemala binnentrok om het regiem van Guzman omver te werpen, beweren, dat een derde deel van het land in hun bezit is en dat zij de enige spoorlijn in het land, die de hoofdstad met de twee havensteden verbindt, hebben afgesneden. Hun troepen, die nog geen tegenstand van betekenis hebben ontmoet, zouden zich gereed maken om op te trekken naar de hoofdstad en steeds meer steun krijgen van de bevolking. De regering heeft weinig over de strijd bekendgemaakt, maar verklaart, dat het leger nog niet tot tegenacties is overgegaan, omdat men de rebellen eerst een eind het land wil laten binnentrekk'en, waardoor bewezen zal zijn, dat Guatemala de strijd niet heeft uitgelokt.

Volgens de leiders van de invasietroepen zal de strijd binnen enkele dagen beslist zijn. Na de aanvallen met vliegtuigen van de vorige week werden over zee troepen gebracht, die de havenstad San José aan de kust van de Stille Oceaan en de havenstad Puerto Barrios aan de Atlantische kust aanvielen. De eerste stad zou in handen van de invallers zijn gevallen. Door opstanden en het doorstoten van kleine eenheden zouden ook de steden Zapaca bij de Hondureense grens en Retalhuleu aan de Mexicaanse grens in handen der rebellen zijn gekomen.

Het „bevrijdingsleger" heeft inmiddels zijn hoofdkwartier van Copan in Honduras naar Guatemalaans grondgebied overgebracht. Een melding uit Tegucigalpa in Honduras vanochtend vroeg zegt, dat San José en Puerto Barrios zijn veroverd. De troepen van de opstandelingenleider kolonel Armas zouden ook de luchtbasis Salama hebben bezet. **Een regeringsvliegtuig zou omlaag zijn geschoten, waarbij de be**studerende luitenant werd gedood.

In een telegram uit Copan in Honduras aan de „New York Times" wordt gezegd, dat de opstandelingen als embleem een blauwe armband hebben, waarop een zwaard en een dwarshout zijn afgebeeld. Hun zinspreuk is: „Met God en eer".

Het Amerikaanse radiostation Columbia Broadcasting System riep een een bericht om van een Amerikaanse verslaggeefster te Guatemala, waarin onder meer wordt gezegd, dat in de Guatemalaanse hoofdstad weinig of niets valt waar te nemen van voorbereidingen van het Guatemalaanse leger om tegen de opstandelingen op te trekken. De Amerikaanse voegt er aan toe de indruk te hebben, dat de beslissing in hoofdzaak in de komende twee weken zal vallen. Zij meent, dat het volk, door het bepalen van zijn keus, de sleutel tot de uitslag van de toestand in handen houdt.

Nederlandse Voetbal-kampioenschap

's Gravenhage. — De uitslagen van de gisteren gespeelde voetbalwedstrijden om het kampioenschap van Nederland luiden:

P.S.V.-Eindhoven 0—4; D.O.S.-D.W.S. 3—0.

België zal wapens voor Guatemala onderscheppen

Brussel. — Het ministerie van buitenlandse zaken van België heeft verklaard dat België geheel en al bereid is mee te werken aan het verhinderen van wapenzendingen naar Guatemala. Het zei niet of Amerika van België toestemming verzocht had om Belgische schepen op volle zee te doorzoeken.

Bombay. — In Vindhya Pradesj in Centraal-India wordt jacht gemaakt op een tijger en een luipaard, die samen reeds 187 mensen gedood hebben.

Engeland slaat ontwikkeling in Guatemala nauwlettend gade

Londen. — Groot-Brittannië is voorshands niet van plan wijziging te brengen in de plaatsing der Britse strijdkrachten in het Caraibisch gebied naar aanleiding van de inval in Guatemala, aldus heeft een functionaris van het departement van landsverdediging meegedeeld.

Een woordvoerder van het ministerie van buitenlandse zaken zeide, dat Engeland de gang van zaken in Guatemala, waar de havenstad Puerto Barrios in handen van de binnenvallende troepen zou zijn gevallen, nauw gadeslaat.

Groot-Brittannië wordt in Guatemalastad vertegenwoordigd door een zaakgelastigde, de heer R. Andrews. De nieuw benoemde gezant, Richard Allan, vroeger verbonden aan de Britse ambassade te Buenos Aires, heeft zijn functie nog niet opgenomen.

Mocht de noodzaak zich voordoen Britse levens en bezittingen in het nabijgelegen Brits Honduras te beschermen, dan zal Engeland een beroep doen op zijn oorlogsschepen te Bermuda, waar de kruiser „Sheffield" en het fregat „Cygnet" gestationneerd zijn. Aan het Brits Westindische marinestation zijn nog twee Britse fregatten toegevoegd.

In Maart 1948 verbleef de „Sheffield" achtien dagen in Brits Honduras, waar zij het Gloucestershire Regiment achterliet voor de verdediging van deze Britse kolonie.

Pianist Truman!

De Amerikaanse ex-president Truman en de president van de Amerikaanse Federatie van Musici, James Petrillo, hebben voor tweeduizend afgevaardigden en gasten van de Nationale Conventie van de Federatie een duet voor piano en trompet gespeeld. Op zijn vergulde trompet speelde Petrillo: „Hail, hail, the gang's all here". Truman begeleidde aan de piano. Zij kregen een donderend applaus en speelden de melodie opnieuw.

Truman bracht daarna het menuet in G van Paderewski ten gehore.

Was herderdicht van Moliere?

Brussel. — De Belgische professor Theo Henusse heeft te Brussel een Frans herderdicht gepubliceerd, dat — ongetekend — voorkwam in een bundel gedichten en proza ven 1661, die hij drie jaar geleden te Brussel voor 35 franc in een winkeltje van oude boeken en geschriften heeft gekocht en dat volgens hem van de hand van de bekende zeventiende-eeuwse Franse toneelschrijver Molière is. Het gedicht omvat 402 coupletten. Professer Henusse begon het te bestuderen, omdat twee strofen hem onmiddellijk deden denken aan Molière's „La Misanthrope" (De Mensenhater). Hij voegde er aan toe, dat Molière er niet van hield zijn werk te publiceren en dat dit vermoedelijk de reden is, waarom het gedicht niet is ondertekend.

Guatemala in Veiligheidsraad

Geen steun aan een der strijdende partijen

Russisch veto verhinderde inschakeling Organisatie van Amerikaanse Staten

New York. — Rusland heeft in de Veiligheidsraad zijn veto uitgesproken over een Braziliaans-Colombiaans voorstel om de klacht van Guatemala te verwijzen naar de Organisatie van Amerikaanse Staten. Het voorstel was met tien stemmen tegen één (Rusland) aangenomen. Vervolgens werd met algemene stemmen een Frans voorstel goedgekeurd, waarin wordt aangedrongen op beëindiging van het bloedvergieten en waarin aan alle leden van de Verenigde Naties wordt verzocht zich afzijdig te houden van enige steun aan een der strijdende partijen.

De bijeenkomst van de Veiligheidsraad duurde Zondagavond vijf uren. De vertegenwoordiger van Guatemala, dr Eduardo Castillo-Arriola, verklaarde eerst in een rede o.a., dat Guatemala noch een satelliet van Moskou noch van de Verenigde Staten wil zijn. Hij verzocht de raad een waarschuwing te zenden aan Honduras en Nicaragua en om een commissie van waarnemers naar de plaatsen van inval te zenden.

Nadat Brazilië en Colombia voorstelden de zaak te verwijzen naar de Pan-Amerikaanse Conferentie, diende de Franse afgevaardigde Hoppenet een amendement in, dat beëindiging van het bloedvergieten en onthouding van steun bepleitte.

De vertegenwoordiger van Honduras, dr Tiburcio, zei, dat de Veiligheidsraad wordt misbruikt voor het opwekken van hartstochten op internationaal niveau.

De Russische afgevaardigde Tsarapkin meende, dat er geen vreemdere resolutie kon worden gevonden dan het voorstel om de kwestie te verwijzen naar de Pan-Amerikaanse Conferentie, „daar de Verenigde Staten deze beheersen". Guatemala zou onder de voet worden gelopen, terwijl de Pan-Amerikaanse Conferentie de kwestie aan het bespreken is. Hij sprak zich uit weer het Franse amendement, mits dit in een afzonderlijke resolutie zou worden neergelegd. Dit geschiedde, waarna dit met algemene stemmen werd goedgekeurd.

Summingdale. — De hertog van Kent, de 18-jarige neef van koningin Elizabeth van Engeland, heeft bij een auto-ongeluk een zware hersenschudding en hoofdwonden opgelopen. De toestand van het slachtoffer is echter bevredigend.

Aan de captain van de cricketploeg Christopher, reikte de Directeur Ir Termeulen van de C.P.I.M./C.S.M. de prachtige beker uit. Een hartelijk applaus vergezelde dit overreiken van het nieuwe trophee (zie pag. 2).

Marrakesj. — De Franse bevelhebber in het gebied van Marrakesj, generaal d'Hauteville, is Zondagochtend ernstig gewond bij een aanslag. Deze werd gepleegd door een fietsende Marokkaan, die ontkwam. Twee Marokkanen, die de vluchtende aanvaller trachtten te grijpen, werden eveneens gewond. De toestand van de generaal is niet verontrustend. Slechts één der vier op hem geloste schoten trof doel.

Georgetown. — In een strook van 12 mijl langs de kust van Brits-Guyana zijn Zaterdag veiligheidsmaatregelen van kracht geworden in verband met een golf van geweldplegingen in de afgelopen tien dagen.

Recht tot het Hart

— In geduld ligt heil, op overijling volgt berouw.

Bij ochtendrit te paard

Britse Koningin aan ongeval ontsnapt

Door de oplettendheid van haar gemaal, de Hertog van Edinburgh, is Koningin Elizabeth II van Engeland bij het paardrijden op het laatste moment aan een ongeluk ontsnapt, dat mogelijk ernstige gevolgen gehad zou hebben.

Vrijdag j.l. verraste het koninklijk paar een aantal vroege bezoekers van de paardenrennen op de Avan Ascotbaan door een ochtendritje te maken. Op een nieuw recht gedeelte zag de Hertog, die voor de Koningin uit galloppeerde, plotseling vlak voor zich op ongeveer hoofdhoogte een dwars over de baan hangen. „Kijk uit," schreeuwde hij tegen zijn gemalin, die vlak achter hem reed, en op hetzelfde moment boog hij zich diep over de rug van het paard. Hij kwam zonder kleerscheuren onder de draad door en de Koningin, die iets meer tijd had om haar paard wat in te houden, volgde bij de draad gekomen zijn voorbeeld.

Ook zij overwon het gevaarlijke obstakel zonder moeilijkheden. De Hertog van Gloucester, die met een klein gezelschap achter het paar aan had gereden, slaagde er in zijn paard voor de draad tot stilstand te brengen.

De draad bleek een telefoonlijn te zijn, die over het nieuwe baangedeelte gespannen was en waarschijnlijk wat gezakt was. „Daar waren we bijna allemaal onthoofd," was na de goede afloop het commentaar van de opgeluchte Koningin.

Zaak-Guareschi

Wordt De Casperi wegens meineed vervolgd?

Rome. — Een Italiaanse oud-fascist Enrico de Toma heeft geëist, dat de twee brieven, die een rol hebben gespeeld in het proces van de Italiaanse oud-premier De Gasperi tegen de schrijver van „Don Camillo", Guareschi, door schriftkundigen worden onderzocht of dat er een proces wegens meineed tegen De Gasperi wordt begonnen, omdat hij, De Gasperi, onder ede had ontkend de schrijver van de brieven te zijn.

Een Amsterdamse gids, de Heer Dam, heeft zich getooid met Regiments-insignes van met verlof in Nederland verblijvende Amerikaanse soldaten. Daar de heer Dam weigert geld in ontvangst te nemen voor zijn verleende diensten, krijgt hij als tegenprestatie deze insignes. Zijn borst is er langzamerhand mee vol gegroeid.

CPIM-ers moeten meer uren maken

Emmastad. — Naar wij vernemen overweegt de directie van de C.P.I.M. een uitbreiding van het aantal huidige werkuren van de bij deze maatschappij in dienst zijnde administratieve employé's en werknemers, van 42 op 45 uren per week.

Een en ander kan gezien worden als een gevolg van het in werking treden van de nieuwe Arbeidstijdenregeling; **de Landsverordening van de 12de Maart 1954 tot wijziging van de Ar**beidsregeling 1952.

De nieuwe regeling voor deze groep geëmployeerden in de olie-industrie, welke zeer waarschijnlijk reeds per 1 Juli a.s. van kracht zal worden, houdt in, dat de employé's en werknemers die voorheen om 8.00 uur v.m. met hun werkzaamheden, een aanvang namen, nu om 7.30 uur op kantoor, cq fabriek, aanwezig dienen te zijn. Voor deze categorie employé's betekent dit dan een vermeerdering van de huidige werkuren met ½ uur per dag. (De technische employé's en werknemers van de C.P.I.M. beginnen hun werkdag sinds jaren reeds om 7.30 uur 's ochtends.)

Het is ons op dit moment niet bekend wat en of het Gouvernement ook van plan is iets te doen ten opzichte van de Gouvernements ambtenaren. De ambtenaren verrichten n.l. 39½ uur per week dienst.

Inmiddels zijn problemen gerezen. Immers, indien de employé's een half uur eerder dienen te beginnen, moeten de kinderen dus ook een half uur eerder naar school gebracht worden, d.w.z. dat wanneer de scholen om 8 uur beginnen, zijn de kinderen dus ook vroeger op school.

Amerikaans luchtvaardigheidsbewijs voor Fokker's F-26 ?

Washington. — De directeur van het bureau voor de Amerikaanse burgerluchtvaart, F.B. Lee, heeft bij zijn terugkeer van een studiereis door Europa verklaard, dat het door Fokker vervaardigde transportvliegtuig F-26 een „goede kans" maakt het Amerikaanse bewijs van luchtvaardigheid te krijgen. Hetzelfde gold voor de Italiaanse toestellen „Nardi FM 333" en „Piaggio".

Ook zag Lee geen moeilijkheden om dit bewijs te verlenen aan de Britse „Vickers-Viscount 724", een transportvliegtuig, dat door vier turbine-straalmotoren wordt voortbewogen.

Mendes France en Eden zijn eensgezind over Indo-China

Parijs. — Premier Mendes-France gaat zelf naar Genève om de onderhandelingen met de communisten over Indochina voort te zetten. Hij had hierover te Parijs Zondag een onderhoud met minister Eden. Eden was zeer tevreden over de "grote mate van overeenstemming", die bleek te bestaan over de onderhandelingen te Genève, aldus een woordvoerder van de Britse ambassade te Parijs, hetgeen erop zou wijzen, dat Engeland en Frankrijk het in feite eens zijn over de concessies, die aan de communisten kunnen worden gedaan ten aanzien van Indo-China en dat Engeland de Franse premier volledig zal steunen in zijn pogen om tegen 20 Juli een staking van het vuren tot stand te brengen.

Franse waarnemers zijn van mening, dat Mendes France in de eerste 24 uur van zijn bewind reeds een opmerkelijke consolidatie in de Frans-Britse betrekkingen tot stand heeft gebracht.

Mendes France had later een onderhoud met Bedell Smith, die inmiddels naar Washington is vertrokken. Ook Molotov is naar de Russische hoofdstad vertrokken.

In het kabinet van Mendes France zijn de Gaullisten invloedrijk vertegenwoordigd, hetgeen zeker maakt, dat het verdrag inzake de E.D.G. niet in zijn huidige vorm zal worden geratificeerd. Mendes France heeft echter in zijn kabinet ook voorstanders van de E.D.G. opgenomen. Hij verklaarde te zullen trachten beide zijden tot elkaar te brengen of zelf een compromisvoorstel in te dienen.

Het nieuwe kabinet is kleiner dan zijn voorgangers, namelijk 29 leden: 16 ministers en 13 staatssecretarissen. Zes leden zijn jonger dan 40 jaar, niemand is ouder dan 60 jaar en het geheel is jonger dan de vorige regeringen. Mendes-France is 47 jaar.

De minister van defensie, de Gaullistische generaal Koenig, aanvaardde zijn ambt op voorwaarde, dat alle beschikbare reserves, behalve dienstplichtigen, naar Indo-China worden gezonden. Koenig streed met succes tegen Rommels Afrika Korps te Bir Hakeim.

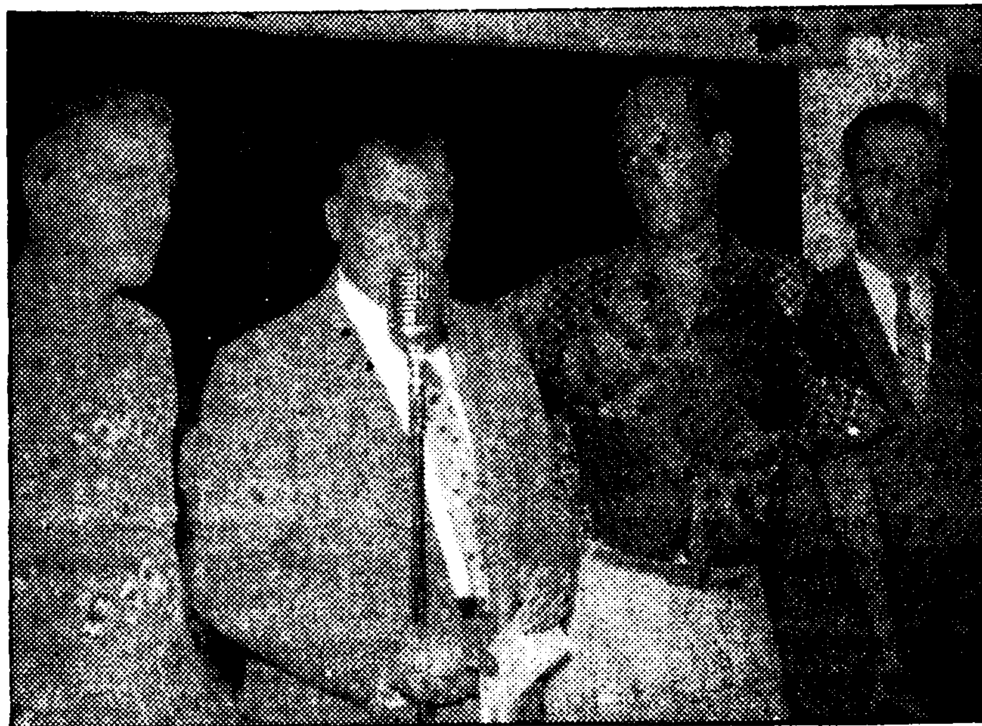
De samenstelling van het kabinet is: Gaullisten 4, radicalen 7, conservatieven 4 en één (katholieke) volksrepublikein.

Cinelandia heeft de primeur

Drie dimensie-screen op Curacao

Willemstad. — Wij meldden reeds eerder, dat de drie-diminsion (3-D) spoedig op Curaçao verwacht kan worden. Wij kunnen nu berichten, dat a.s. Dinsdag het eerste Wide-Screen op Curaçao zal arriveren, evenals de apparaten, nodig voor Drie-diminsionale films. Het Wide-Screen is 47 x 23 feet groot en zal binnen een maand geplaatst worden. Waarschijnlijk draait in Augustus de eerste 3-D film, "The House of Wax" (De man met de wassenbeelden). Een speciale monteur van de Venezolaanse Westrex komt naar ons eiland om het screen in Cinelandia op te stellen en verdere aanwijzingen te geven. In Augustus dus zal het Curaçaose filmpubliek dan eindelijk kennis maken met 3-Diminsion pictures en geniet Cinelandia de primeur.

Palermo. — Bij opgravingen in de omgeving van Dutera in het gebied van Agregentum (Sicilië) is een Akropolis ontdekt, die waarschijnlijk stamt uit het begin der Griekse kolonisatie. Men heeft een grote poort, twee rechthoekige torens en een vestingmuur ter lengte van een kilometer gevonden.

De organisatoren van de P.S.V. autosterrit werden even voor onze fotolens gehaald. V.l.n.r. de heren K. de Ouden, De la Mar, voorzitter van de P.S.V., die de prijzen uitreikte de heren Kion en Riko. Het drietal, De Oude, Kion en Riko heeft zich zeer verdienstelijk gemaakt door deze sterrit te organiseren. Voor een verslag over dit rit verwijzen wij naar pagina 2.

KLM's ALER VERTROKKEN

Directeur M. Koster zal zijn functie neerleggen

Dr. Albert Plesmanvliegveld. — Hedenochtend is de president-directeur van de K.L.M., de heer I.A. Aler naar Mexico vertrokken,. waar hij twee dagen zal vertoeven, alvorens vooreen kort bezoek naar New York te vertrekken. Van New York gaat de reis dan huiswaarts.

De heer Aler wordt vergezeld door de heer M. Koster, directeur van het West-Indisch Bedrijf van de K.L.M., die morgenavond weer op Curaçao zal terugkeren.

Ter uitgeleide waren op het vliegveld aanwezig de heren W. Boichel, wnd. directeur der K.L.M.-W.I.B., A. D. Snitselaer, operations-manager vliegveld Hato, mr P.P.B. Bouwer, vertegenwoordiger der K.L.M. voor de Kleine Antillen, de heer J.F. v.d. Blij, chef Civiele Dienst en de heer J. Weber, hoofd Financiën en Administratie der K.L.M.

Namens de K.L.M.-persdienst was de heer J. Haak aanwezig. Voor zijn vertrek had de heer Aler nog een kort gesprek met de Curom, van welk gesprek het een en ander werd opgenomen op de tape. De heer Aler richtte een speciaal afscheidswoord tot allen en dankte voor het hem bereide gastvrije onthaal.

K.L.M. Koster gaat weg

Juist voordat de heren Aler, Koster en de secretaris van de heer Aler in het vliegtuig stapten, hadden wij het genoegen nog even een paar woorden te wisselen met de heer M. Koster, directeur van het W.I.B. der K.L.M.. De heer Koster vertelde ons, dat hij April van het volgend jaar zijn functie hier zou neerleggen. „Ik ga nu eens uitrusten, mijn vrouw heeft er nu ook wel recht op", zo verklaarde ons de directeur, die van plan is om naar Europa te gaan en daar eens de verschillende plaatsen te gaan bekijken, die hij tot nu toe alleen maar kende vanuit het vliegtuig. „De taak van directeur van het West Indisch Bedrijf wordt zwaar, het wordt tijd dat er een jonge kracht komt", aldus de directeur, die zich intussen al gereed maakte om in het wachtende toestel te stappen. De heer Koster zeide, dat tot nu toe hij vele plaatsen heeft afgereisd, doch dat hij alleen nog maar het K.L.M.-kantoor en het vliegveld van de betrokken plaatsen heeft gezien, hij wil nu zijn tijd nemen om alles eens rustig te bekijken. Geestig merkte de heer Koster nog op, dat indien hij het zonder werken niet zou kunnen uithouden, hij altijd nog uit kan zien naar een functie als administrateur van een of andere spaarbank. „Sparen is altijd al mijn hobby geweest" aldus de heer Koster, die vervolgens afscheid nam om de reis ter begeleiding van de president-directeur Aler naar Mexico aan te vangen.

De heer Aler roepen wij vervolgens ook een hartelijk afscheid toe en — moge het zijn — een spoedig tot weerziens.

BRONZEN BORSTBEELD VAN DR. PLESMAN

Dr. Albert Plesman Luchthaven. — Hedenochtend vernamen wij bij monde van de heer M. Koster, directeur van het West Indisch Bedrijf der K.L.M., dat het borstbeeld, dat door de directie van de K.L.M. aan het Eilandsbestuur wordt aangeboden als blijk van waardering voor het „dopen" van het vliegveld in „Dr. Albert Plesman Luchthaven", spoedig op Curaçao zal arriveren en een plaatsje zal krijgen op het vliegveld.

Er schijnen twee mogelijkheden te zijn voor het plaatsen van bedoeld beeld en dat is of vóór het gebouw, of in de hal van het stationsgebouw.

Verder vernamen wij, dat spoedig, waarschijnlijk reeds bij het opknappen van het Stationsgebouw, de naam van de Luchthaven in duidelijke letters op de voorgevel van het Stationsgebouw zal worden aangebracht. Op elk vliegveld namelijk kan men de naam lezen, doch op Curaçao is deze nog steeds niet aangebracht.

Londen. — De 58-jarige Britse filmproducent Sir Michael Balcon heeft de internationale filmprijs, de „Trophee van de gouden lauwerkrans" voor 1954 gekregen op grond van zijn „consequente bijdrage tot wederzijds begrip en „goodwill" onder de volken der wereld door de productie van films van bijzonder artistieke waarde".

Vorig jaar werd de prijs, die door de Amerikaanse producent David O'Selznik werd ingesteld, ook aan een Brit, Sir Alexander Korda, toegekend.

P.S.V. Autosterrit de beste van de afgelopen jaren

Beetgenomen door een lichtpunt, en zwoegen om „eruit" te komen

Willemstad. — De Zondag jl. gehouden autosterrit van de P.S.V. heeft een 123 auto-sport-enthousiasten op ons eiland een tot nu toe ongekend sportief genoegen verschaft. Voor deze, met zoveel spanning tegemoet geziene rit, bestond een ongekend grote interesse van hen, die hun hart aan de automobielsport hebben verpand. Reeds voor de sluitingsdatum moesten velen teleur gesteld worden, daar de organisatoren het uit een oogpunt van een goede organisatie onverantwoord achtten om een grotere deelname dan 123 toe te staan. En dit is ongetwijfeld een zeer juist besluit geweest, daar men met een deelname van 160 auto's, welke zich reeds hadden aangemeld, zeker niet was klaar gekomen. Deze P.S.V. rit zal in de annalen van de automobielsport op onze eiland met gouden letters geboekstaafd worden. Niet alleen, dat nog nimmer tevoren een dergelijke deelname door enig organiserend comité werd bereikt, doch meer nog dat deze rit door vrijwel alle deelnemers als feilloos werd gekenmerkt, een feit, dat wij tot nu toe bij dergelijke evenementen nog niet hadden gehoord. Telkenmale was het toch bij vorige ritten zo, dat na afloop veel, al dan niet ten rechte geuite critiek, werd gebezigd en men eindeloos na discussieerde over allerlei vermeende onjuistheden.

Tevreden deelnemers

Eenstemmig, mogen we wel schrijven, waren alle deelnemers het er over eens eindelijk een foutloze rit qua route en organisatie te hebben gereden. Wat de organisatoren aan het organiseren van deze rit een tijd en moeite hebben gegeven, kunnen slechts insiders beseffen, wel weten wij, dat allen na afloop doodop waren.

Om 8 uur precies vertrok de eerste deelnemer voor het stadhuis en spoedig zocht een lange file auto's zijn weg door de binnenstad en de buitenwijken. Op Steenrijk bestond van de zijde van de bevolking veel belangstelling voor deze rit en in groepjes stonden de mensen de moeilijkheden van de bestuurders en kaartlezers gade te slaan. Er waren in de rit vele vallen en valletjes open gesteld, waarin deze keer zelfs de beste rijders intrapten. Op vele punten kwamen soms hele groepjes rijders verschillende malen bijeen totdat een van hen bemerkte, waar de gemaakte fout zat, waarna men weer lustig verder toerde.

In het clubhuis van „De West", waar een verplichte rust werd gehouden, waren omstreeks kwart voor tien reeds de eerste rijders binnen en al spoedig gonsde het van de stemmen der deelnemers, die de vele verrassingen en moeilijkheden, welke deze rit bracht, op de autosportenthousiast eigen wijze, bespraken.

„Hoe kon ik nu zo stom zijn om dat niet te hebben opgemerkt" en dergelijke uitroepen waren niet van de lucht. Doch reeds hier bleek, dat de strijd volkomen open was en dat menig, als een goede rijder bekend staand persoon, moest erkennen verschillende malen fout te zijn geweest. De punten, welke aan de hand van foto's moesten worden herkend, gaven vele moeilijkheden, doch ook hier weer na de wetenschap te hebben bekomen het „hoe heb ik nu zo suf kunnen zijn".

Het was een uitgekiend parcours, vol verrassingen, waar echter allen volledig enthousiast over waren. De gestelde vragen op verkeersgebied toonden wel duidelijk aan hoe weinig de meeste bestuurders zich nog van de verkeerstekens weten te herinneren, daar het aantal foute oplossingen legio was, terwijl de gestelde vragen op zichzelf toch eigenlijk zeer eenvoudig waren. Het past hier zeker om de organisatoren van deze meest succesvolle rit, welke tot nu toe op Curaçao werd gehouden en die wel niet spoedig overtroffen zal worden, daar zijn wij van overtuigd, even voor het voetlicht te brengen. Het waren de heren Riko, De Oude en Kion, die deze sterrit tot een zo ongekend succes hebben gemaakt, waarvoor hen van de zijde der deelnemers dan ook alle erkentelijkheid werd betuigd.

Hoe open de strijd wel geweest was, bleek des avonds bij de prijsuitreiking op Vaersenbaai,e waar practisch alle deelnemers zich hadden verzameld om de uitslag van deze rit te vernemen.

De P.S.V.-voorzitter, de heer De la Mar, bracht de organisatoren namens de P.S.V. dank voor het vele werk door hen verricht, waarna hij eveneens woorden van grote erkentelijkheid richtte tot de mariniers, die ook deze dag weer als contrôleposten van hun vrijwillige medewerking blijk gaven, alsmede de firma Spritzer & Fuhrmann voor het beschikbaar stellen van de Omega-horloges en de moederklok waardoor ook wat de tijd betreft, de rit feilloos was. Ook dienen hier nog genoemd te worden mevr. Riko en de eren Schouwen en De Wolf, die eveneens een aandeel in de organisatie, zij het achter de schermen, hebben gehad.

Met een krachtig applaus werd de rede van de voorzitter door de aanwezigen onderstreept. Hierna ging hij over tot het uitreiken van de prijzen aan de diverse winnaars.

Deze zijn als volgt:

1) W. v.d. Heidt en B. v. Spankeren met 19 strafpunten (na loting): 2) v.d. Kruiff en Easton met 19 strafpunten (na loting); 3) Kanaar en Kerrebijn met 21 strafpunten; 4) Neef en Gort met 29 strafpunten; 5) Thijsma en Lenderink met 34 strafpunten (na loting); 6) heer en mevr. Seykens met 34 strafpunten (na loting); 7) Hofman en Felix met 35 strafpunten; 8) Jongerden en Saladin bet 42 strafpunten (na loting): 9) Dr Deutekom en Dr Ten Brink met 42 strafpunten (na loting); 10) heer en mevr. Hamerka met 42 strafpunten (na loting); 11) Advocaat en Advocaat met 43 strafpunten; 12) heer en mevr. De Koning met 46 strafpunten (na loting). 13) heer en mevr. Blom P. met 46 strafpunten (na loting); 14) Singer en v.d. Ham met 46 strafpunten (na loting); 15) heer Koote en mej. v.d. Muyden met 47 strafpunten en 16) Nagtegaal en Martis met 49 strafpunten.

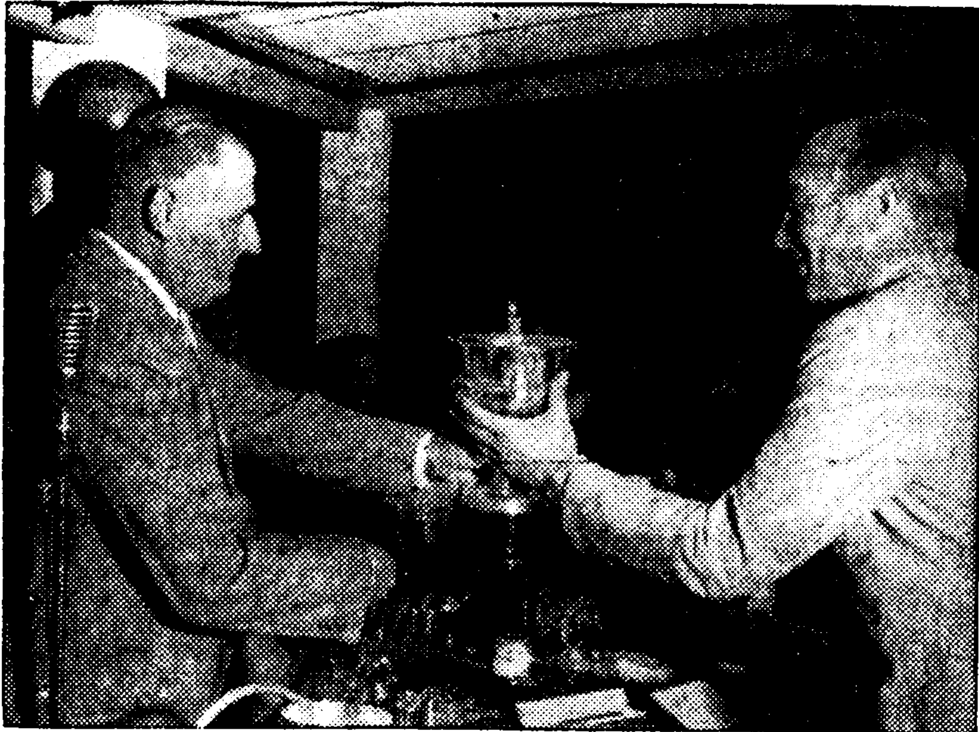
De damesprijs werd gewonnen door de dames Kranenbarg en De Boer met 117 strafpunten.

De poedelprijs door de heren Oostlander en Visser met slechts 446 strafpunten.

De verenigingswisselbeker werd gewonnen door het team van de P.O.C. met 157 staafpunten, terwijl de prijs van de Politie-afdeling onderling — we zouden haast zeggen vanzelfsprekend! — werd gewonnen door het team van de Verkeersafdeling.

De schitterende prijzen dwongen terecht de bewondering van winnaars en niet-winnaars af. Tot slot bleven de deelnemers nog enige tijd onder afwisseling van een dansje gezellig bijeen.

Dr Deutekom ontvangt de wisselbeker namens de Pasanggrahan Ontspannings Vereniging uit handen van voorzitter (P.S.V.) De la Mar.

Een oud gebruik op Suffisantdorp, dat, wanneer een beker wordt gewonnen, deze gevuld wordt met champagne, waarna een ieder een slokje neemt. De Directeur van de CPIM-CSM moest vanzelfsprekend het eerst aan het rietje zuigen. Zijn echtgenote kijkt lachend toe.

Einde competitie

Dr. ir. H. ter Meulen reikte prijzen uit aan cricketteams

Suffisant. — Gistermiddag vond in het Suffisantsstadion de prijs-uitreiking plaats van de afgelopen cricket-competitie, waaraan 21 verenigingen hebben deelgenomen. Vooraf vonden presentation-wedstrijden plaats tussen de kampio van de B en C-klasse, welke gewonnen werd door de kampioen van de B-klasse n.l. St. Lucia met 66 runs voor 3 wickets. Hier tegenover boekte St. Courages kampioen van de C-klasse, voor 7 wickets 59 runs. De winnaar van deze ontmoeting kwam vervolgens uit tegen de kampioen van de A-klasse n.l. Christopher, die het won van St. Lucia met 122 voor 8 wickets. St. Lucia plaatste hier tegenover 45 voor 7 wickets. De wedstrijden duurden elk slechts anderhalf uur.

Bij de prijs-uitreiking hadden op de ere-tribune plaats genomen, Dr. Ir. H. ter Meulen, directeur van de CPIM CSM en echtgenote, Her Britanic Majesty's Consul, de heer Hick als afgevaardigde van de Mijn Maatsch. Cur. Landsminister Plantz, Mr. H. Baake, chef van de Afd. Industrial Relations van de CPIM, de heer L. Poldervaart, chef van de Afd. Arbeidszaken van de CPIM, Mr. I.C. Plantz en afgevaardigden van de deelnemende cricket-verenigingen. De heer G. Providence, secretaris van de S.S.A. heette namens de Voorzitter van de S.S.A. de aanwezigen hartelijk welkom.

Uw aanwezigheid toont uw belangstelling voor de cricketsport, aldus spreker.

De cricket-wedstrijden enz. worden georganiseerd door de S.S.A. met de bijzondere medewerking van de dorpsstaf, daarom past hierbij een woord van dank aan de dorpchef, de heer S. Reitsma en zijn staf, voor de steeds ondervonden medewerking.

Vervolgens liet spreker de afgelopen competitie de revue passeren en bracht dank aan alle verenigingen, en in het bijzonder aan de umpires.

De nieuwe competitie zal over twee weken beginnen en daarvoor wordt de medewerking wederom gevraagd van alle verenigingen. Spreker bracht nog dank aan de Directie van de CPIM/CSM voor de steeds ondervonden bijzondere medewerking, aan de Directeur van „Nieuwpoort", en de Britse Consul voor hun fraaie trophee en hun onvermoeide belangstelling voor de cricketsport.

De Heer Dr. ter Meulen memoreerde, dat nu eens te meer blijkt, dat de cricketsport de sport is. Hij zeide het prettig te vinden dat er onder de verenigingen en spelers zo'n bijzondere goede verstandhouding heerst.

De heer Hick sloot zich bij deze woorden van de CPIM-directeur aan.

Tenslotte werd overgegaan tot het uitreiken van de individuele prijzen voor de beste prestaties.

Met een hartelijk woordje en een handdruk van mevr. ter Meulen mochten de gelukkige winnaars hun prijs in ontvangst nemen. Vervolgens werden de trophees uitgereikt. Uit handen van de heer ter Meulen ontving de captain van Christopher, kampioen van de A-klasse, de ter Meulen-Trophee, de captain van St. Lucia kampioen van de B-klasse ontving uit handen van de heer Hick de Mesney-trophee, en de captain van St. Courages, kampioen van de C-klasse, ontving uit handen van de Engelse Consul, diens uitgeloofde trophee.

Traditiegetrouw werden de bekers gevuld met champagne. Mevr. ter Meulen gevolgd door de heer ter Meulen namen het eerst een teugje, waarna de overige gasten en spelers dit voorbeeld volgden. Van hand tot hand gingen de cups, tot ze eindelijk bij eigenaars voor een jaar belandden.

De laatste spreker van de middag was de heer Raimy, Vice-voorzitter van de S.S.A., die zijn blijdschap over uitsprak dat de B.W.I.-ers, zich aan deze tak van sport wijden, welke niet alleen een gentleman-game is, maar ook de sport vóor de Englishman. Met een driewerf hoera op de heer en mevr. ter Meulen en de S.S.A. werd deze presentation-middag besloten.

Individuele prestaties

A-Klasse: Best batting Average: C Hooker (Mercuries); Highest Individual Sc.: C. Hooker (Merc.); Highest No. of wkts: R. Charles (St. Christopher); Best Bowling Average: R. Charles (St. Chr.).

man (St. Lucia), Highest Individual Sc.

B-Klasse: Best Batting Average: Bor-Borman (St. Lucia); Highest No. of wkts: R. Haywood (Curaçao c.c.); Best Bowling Average: R. Haywood (Curaçao c.c.).

C.-Klasse: Best Batting Average: O Hinds (City x1.); Highest In. Score: R. Olivace (Courage); Highest No. of wkts: R. Burnett (City x1.); Best Bowling Average.J. Peter (Courage.)

CHILDREN PARTY

Gisteren werd in de Engelse Club de verjaardagviering van de Engelse Koningin besloten met een alleraardigste kinder-party, waarbij de muziek verzorgd werd door de Merengue band „Los Hermanos Gomes", die zo goed speelde, dat de tientallen kleintjes in de club meer oog en oor hadden voor de jeugdige muziekantjes dan voor de dansvloer. De oudste speler is 12 en de jongste een meisje 4 jaar oud. Deze band is naar de heer Gomes, vader van de kleintjes ons mededeelde, op Dinsdagavond a.s. door de Curom te beluisteren.

Merken in basketbal

Dilemma voor onze sportwereld

W'stad. — In de jongste bestuursvergadering van de Nablo werd door de voorzitter, de heer D.L. Capriles, een punt naar voren gebracht betreffende de Reglementen van de Centraalamerikaanse en Caraibische Spelen. Het ging n.l. over artikel 3 punt 16 van de „Codigo de Aficionado para los juegos Deportivos Centroamerocanos y del Caribe" dat in het Nederlands vertaald als volgt luidt: Een amateur mag voor het gebruik van of de voorkeur geven aan een artikel van een of ander firma of fabrikant geen vergoeding ontvangen, noch mag hij deel uitmaken van clubs of ploegen, welks naam op een of ander wijze bestaat uit propaganda met commerciële strekking.

Dit werpt problemen op, want Softballclubs als: Dunlop, Chesterfield, Alpina en de baseballclubs Lucky Strike, Firestone en nu Three Horses dragen ook merken. Onmiddellijk rees bij ons toen de vraag, wat zullen deze clubs moeten doen zonder de steun van de betreffende firma's? Zowel het Softball als het Baseball zijn zeer dure sporten, die zonder de financiëring van kapitaal-krachtige firma's of fabrikanten zeker niet tot volle ontplooiing kunnen komen. Het ligt nu echter aan het bestuur van de twee bonden dit moeilijk dilemma op te lossen. Of de naam wordt veranderd met alle gevolgen van dien, n.l. achteruitgang in deze takken van sport, òf men besluit tot handhaving van de commerciële namen met als noodzakelijk gevolg: géén deelname aan Olympische Spelen.

Maanlicht bescheen zeerovers in sportieve zeilkamp

Spaanse Water. — De op Zaterdagavond gehouden nachtzeilwedstrijden van de „Zeilclub Asiento" zijn een groot succes geworden. Wind en maan gaven hieraan hun medewerking.

Om 8 uur startten de eerste vijf boten onder begeleiding van de motorvolgboot, waarop een schijnwerper was aangebracht om de zeiljachtjes te assisteren bij het vinden van de keer en ondieptеboeien, aangezien de maan tot ongeveer 10 uur verstek liet gaan.

Gezellige sfeer op het Spaanse Water

Dit was echter geen bezwaar daar de wedstrijd vlot verliep en de belangstellenden, verzameld in het gezellige café „Het Kompas", om 9 uur van Esveld Jr. als eerste en Broersma als tweede de finish zagen passeren.

Direct hierna werd er gestart voor de tweede wedstrijd, waarin wij Romanesko als eerste de boei zagen ronden om het kruisrak naar Barbara in te gaan, in welk kruisrak hij door handige slagen zijn voorsprong eerst wist te vergroten.

Bij het ronden der boei te Barbara bleek echter, dat Brinkhuis dichter onder de wal zeilende, er in geslaagd was hem voor te komen en zodoende het eerst het voordewindse rak inging met Romanesko en van Vliet op zijn hielen.

Dit was een aardige kamp, waarbij men probeerde elkaar af te dekken.

Na het ronden der laatste boei ontstond een vinnige strijd van oploeven en afvallen. Doordat van Vliet, Romanesko danig hinderde, zag Brinkhuis kans zich als eerste met respectievelijk Romanesko en van Vliet als tweede en derde in zijn kielzog, te laten afblazen. Een welverdiende overwinning.

Ook in de derde en vierde wedstrijd ontbrak het niet aan spanning, in de derde zagen wij een pracht strijd tussen v.d. Berg, Kemper en van der Harst, die elkaar met vele gijp-manoeuvres probeerden de wind uit de zeilen te nemen, (zowel letterlijk als figuurlijk). Dat hier de zeerover v.d. Berg, (nu vermomd als zeiler zonder baard) met de buit ging strijken, zal wel geen verwondering wekken. Als tweede liep Kemper binnen.

In de vierde en laatste wedstrijd finishte om ongeveer 1 uur Servaas als overwinnaar met Welbergen dicht op zijn spiegel als tweede.

Dat de stemming onder de zeilers uitstekend was, behoeft geen betoog. Ook in het café „Het Kompas" dat speciaal voor deze gelegenheid in het zeilpaviljoen was ondergebracht, heerste een gezellige sfeer. Men zag dan ook de zeilers met oer- en minder sterke dranken laveren, doch overstag hebben wij niemand zien gaan.

Uiteraard werd er zeer veel gebruik gemaakt van de barbecue, waarop iedereen ijverig bezig was zijn eigen „sateetje" te roosteren. De zeilclub kan dan ook terug zien op een zeer geslaagde avond.

Biljart feest

Groot Kwartier. — Als waardig besluit van de afgelopen competitie zal de Biljartclub „Asiento", op Woensdag, 23 Juni a.s. in het nieuwe Biljart Centrum te Groot Kwartier een gezellige avond voor de leden van de club, hun echtgenoten en genodigden, houden. „Er zal behoorlijk getoverd worden met de queue op de biljarttafel", verzekerde ons een van Asiento's enthousiaste biljarters. Het feest vangt aan om 20.00 uur.

Ongeveer 70 spelers hebben deelgenomen aan de afgelopen competitie. De competitie is ingedeeld in 4 klassen, t.w. A, B, C en D. Bovenaan de lijst van de A klasse staat de heer Dijkhuizen die de competitie eindigde met een gemiddelde van 4.78. De heer Dijkhuizen is de enige speler die de 4 gemiddelde heeft gehaald. Op de tweede plaats volgt de heer van de Brugge met een gemiddelde van 3.92.

Curacao tegen Millionarios

Antwoord op een belangrijke vraag

Willemstad. — Eindelijk kunnen de vele voetballiefhebbers getuige zijn van de eerste internationale ontmoeting van ons nationaal elftal, sinds de komst van trainer da Cunha. Op de dag, dat da Cunha op Curaçao aankwam, moest hij lijdelijk toezien, hoe zijn toekomstige leerlingen met een 3—0 nederlaag het veld verlieten tegen de Chileense „Universidad Catolica de Santiago de Chile".

Deze wedstrijd werd door Curaçao al te gemakkelijk opgevat, daar enkele dagen ieveren hetzelfde elftal van „Universidad" gemakkelijk met 4—2 werd geklopt.

Direct na deze wedstrijd is de heer da Cunha overgegaan tot een intensieve training van het Bondselftal, doch ofschoon velen beweren, dat onze jongens aanmerkelijk erop zijn vooruitgegaan, hebben de vele voetbalenthousiasten dit niet kunnen bevestigen, daar er niet een wedstrijd heeft plaats gevonden sinds de laatste ontmoeting tegen bovengenoemde club.

Wij voor ons moeten eerlijk bekennen, dat onze bondsspelers er zeer zeker veel hebben bijgeleerd sinds de aanvang der voetballessen van trainer da Cunha, doch dit konden wij slechts uitmaken door het bijwonen van verschillende trainingswedstrijden. Het antwoord op de vraag, in hoeverre het spelpeil van de Bondsploeg aan techniek en snelheid heeft gewonnen, kan eerst morgen tegen „Millionarios" gegeven worden.

Wij zullen ons niet gaan wagen op het gladde terrein der voorspellingen, doch wat wij wèl durven voorzien is, dat de voetbalhongerige publiek morgen het Rifstadion tot aan de uiterste hoeken zal vullen om te kunnen oordelen over de vooruitgang van onze jongens en over de kansen van Curaçao in de aanstaande wedstrijden tegen het Moederland.

Mariaal Triduum

Willemstad. — Van Woensdag tot Zondag as. wordt in de parochiekerk van Janwé een Mariaal Triduum gevierd, dat gepreekt wordt door de Zeer Eerw. Heer Dr A. Römer.

Op Woensdag, Donderdag en Vrijdag is er des avonds om 19 uur Lof. Zondag is de dag van Aanbidding voor het uitgestelde Allerheiligste. Om 17 uur is er plechtig Lof met Processie op het terrein van de kerk.

Paramaribo. —. Het Surinaamse deviezenbezit bedroeg op 29 Mei 1954: goud (exclusief gouddekking Sur. Bank) Sf. 5.300.000; Amerikaanse dollars en Ponden sterling Sf. 14.461.000; andere valuta Sf. 1.310.000; De schuld aan buitenlandse banken bedroeg Sf. 4.344.000.

Per 1 April 1954 waren vergunningen afgegeven tot het aangaan van verplichtingen ten laste van het Surinaamse deviezenbezit tot een bedrag van Sf. 23.517.000.—.

Op reis langs de Bovenwinden III

Anderhalf uur wachten in dansend schip tot brigadier van Saba je komt verlossen!

Wie op weg „naar Boven" de laatste glimlach van de steward heeft geïncasseerd weet, dat hij nu zal ondervinden wat reizen is. In de bijkans veertien jaren dat wij de drie Bovenwindse eilanden kennen, hebben wij nog nooit over iets anders dan misère gehoord wat betreft de verbinding tussen deze eilandjes onderling. Zij liggen in een soort driehoek op zulk een korte afstand van elkaar, dat het niet eens bijzonder helder weer behoeft te zijn om van het ene het andere eiland te kunnen zien. De afstand ligt trouwens om en nabij de 35 km. Maar hoe moeilijk is het van de ene splinter gronds naar de volgende te komen!

In de loop der jaren heeft men allerlei boten gehad, de Blue Boat, de Blue Peter, de Trixie en wat al niet meer. Daar zijn sleepen als de Garden of Eden en daar is het wat grotere scheepje de Calina. Maar hoe ze ook heten, het is altijd misère.

Het gouvernement, dat voor 4000 gld. per tocht per maand een bootdienst onderhoudt tussen Beneden- en Bovenwinden terwille van minder kapitaalkrachtige passagiers, vracht enz., betaalt nog eens ruim 3000 gld. per maand om een schip tussen de drie Bovenwindse Eilanden te laten varen.

De Trixie was een motorboot, zodat men althans van een vaarplan kon spreken. Maar het kleine scheepje — 16 ton — had het nadeel eigenlijk een rivierboot te zijn. De Trixie was topzwaar en je viel er bijna af.

De Blue Boat had weer het nadeel een te platte bodem te hebben, zodat deze boot nog erger te keer ging in deze van kolkende stromen doortrokken zee, waar elke stroom steeds weer botst op eilandjes. De Blue Peter, die nu de dienst onderhoudt, is een schoener met twee masten, maar men heeft er een motor in gebouwd en toen de zeilen wat gekort. Nu is het ongeluk van zulke geïsoleerde eilanden, dat alles wat mechaniek is, niet altijd die deskundige zorg krijgt, welke machines en motors vragen. Is er iets defect, dan gebeurt het te vaak, dat het niet kan worden hersteld. Zo ging het met de motor van de Blue Peter. Na vrij korte tijd gaat de motor steeds kapot. Met zijn gekorte zeilen, is de Blue Peter dus feitelijk een kreupel schip.

Nooit zeker van aansluitingen

De Blue Peter vormt echter de enige officiële verbinding tussen Sint Maarten, Saba en Sint Eustatius. Tweemaal per week doet dit schip de ronde, waarbij, als alles goed gaat, ook St. Kitts wordt aangedaan. Van dit eiland komt veel vracht naar Sint Eustatius.

Het ligt in de bedoeling, dat het vaarschema van de Blue Peter aansluit op de vliegtuigen. Geen mens mag van enige aansluiting echter zeker zijn, als het over Caribische eilanden gaat.

Luchthaven op Sint Eustatius

Wie naar St. Eustatius moet zal beter het kleine Puertorikijnse vliegtuigje nemen. Dat is bijzonder duur, maar in twintig minuten ben je over. Wie naar Saba wil, is en blijft op de Blue Peter aangewezen.

's-Avonds zouden wij vertrekken. Een bootsman zou ons afhalen in de pasanggrahan. Toen niemand kwam en het middernachtelijk uur (en daarmee het ophouden van de electriciteit) naderde, besloten wij maar naar het piertje te wandelen. Inderdaad lag daar een motorbootje, dat ons en anderen aan boord moest brengen. Ze hadden vergeten ons te halen.

De haven van Sint Maarten is zó ondiep en men heeft er nog zó weinig aan gedaan, dat zelfs een zeilboot niet aan het piertje kan komen. De motor van het bootje was het eerste, dat kapot was. Na wat gepruts bij een baklantaarn, liep het. Daarop ging het bij volle maan over de Grote Baai naar de Blue Peter, waar houten fauteuils tegen de railing stonden gesjord.

De zee was kalm, de maan goed, de wind koel.

Het spel begint

Hoe dichter wij — na uren en uren — bij Saba kwamen, des te wilder werd het water. De Blue Peter danste en huppelde over de golven. Moest, omdat de motor natuurlijk niet werkte, eerst een rondje om het hele eiland maken teneinde zo op de juiste manier voor de landingsplaats te laveren.

Bij het opgaan der zon was het dan over. Het was koud geweest: tropennachten zijn onbarmhartig koud. Het was wild geweest: een steile rots midden in een diepe zee wekt alle hartstochten van het water op. De kust was ongenaakbaar. Tientallen meters buiten de rots lig je daar dan op en neer te dansen. Geen aanrollende golven, maar van alle kanten tegelijk aanstormende cataracten. Het schip wordt aan alle kanten tegelijk opgenomen, gestuwd, gesmeten, gekanteld, gewenteld en gedumpt. Anderhalf uur lang, tot de brigadier, die tevens havenmeester van heel Saba is, in een roeiboot verlossing komt brengen. Zo ga je naar Saba

Helicoptères?

Saba's formatie laat de mogelijkheid van vliegvelden niet toe. Een keer heeft een helicoptère het gedaan, op een terrasje bij Booby Hill. Het schijnt evenwel, dat dit soort vliegtuig nog niet die volmaaktheid heeft, welke gewenst is om het veilig een tweede keer te wagen. Zelfs al zou het gaan, dan is een helicoptère momenteel nog veel te duur in exploitatie. De toekomst zal hierin vermoedelijk wel verbetering brengen. Saba's straatjes lieten ook geen vervoer per auto toe.. totdat de jeep was uitgevonden.

Van Saba naar Statius

Wie van Saba naar Sint Eustatius wil, is weer op een zeilboot aangewezen. Men kan met de Blue Peter afspreken voor een volgende tocht. En dan de goden smeken, dat het schip die dag ook komt. In onze tijd van precisie, realiseert de mens zich niet meer, dat het reizen bij afhankelijkheid van de natuur, geen werk van de klok kan zijn.

„Als de wind blaast", zei een Sabaan ons in zijn grappige Hollands.

Nu, de wind blies in ons geval beslist niet, want de Blue Peter kwam niet opdagen. Een „snelvarende" sloep werd ons aanbevolen. „Snel" wilde in dit geval zeggen: u hebt kans bij vertrek er vandaag nog te komen.

Dat was al veel. Een twee weken voor ons had de op visitatie zijnde bisschop over de afstand van 18 mijlen rond 24 uren gedaan en daarvóór was de tocht eens in 30 uren gemaakt. En daarbij moet u zich geen voorstelling maken van een schip met hutten en ruimte. Op een stoel tegen het wand gesjord, of beneden op een brits met de anderen. Een aardappelensoep op het dansende schip. Een Amerikaanse boekhandelaar had de soep gaarne aanvaard, omdat hij geen droge boterhammen bij zich had gestoken. Op het moment dat hij het bordje overnam, floepte de hele inhoud hem in het gezicht. Het was een schrale troost, dat hij het bord op dit hossende schip anders toch niet had leeg gekregen.

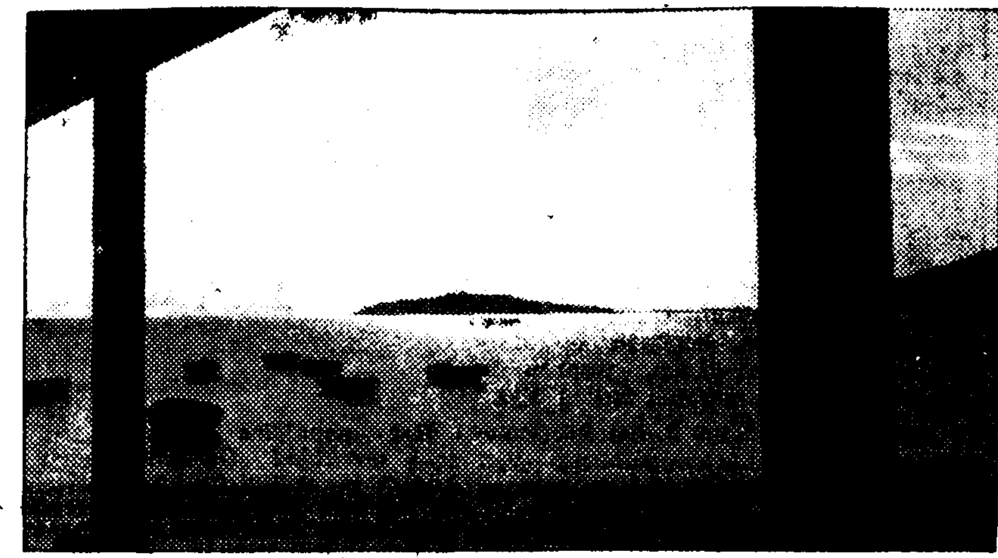
De Garden of Eden heette ons hulkje, dat 12 ton mat. Gezeten op een hoop touw, met onze benen tegen de railing, hebben wij de tocht gemaakt. Snel — inderdaad. Om elf uur vertrok de Garden of Eden en om vijf uur lagen wij voor de rede van Sint Eustatius, waarna het nog twee en een half uur wurmen was om binnen te komen. En al die tijd op een boot zonder gerieven voor die menselijke functies, welke zich uit de aard der natuur gedurende zovele uren wel eens voordoen. Er waren dames aan boord!

Zó reist men op de Bovenwinden. De gezaghebber vertelde ons, dat hij ettelijke malen per jaar op deze wijze de eilanden langs moet om de kas op te nemen. Een karwei, waar hij vier uren werk voor heeft, vergt drie dagen geradbraakt worden op de Blue Peter. Of je moet de kans krijgen met de „snelvarende" Garden of Eden te gaan.

Zeg niet, dat het niet interessant is. Wie gezond is en eens wat anders wil beleven, laat hij zich rustig toevertrouwen aan de zeelui en hun soms wankel uitziende vaartuigjes.

Maar dat zo'n toch nu zó is, dat je bij een volgende vacantie zegt: Kom, nu gaan we nog eens heerlijk cruisen op de Blue Peter — neen, dàt bepaald niet.

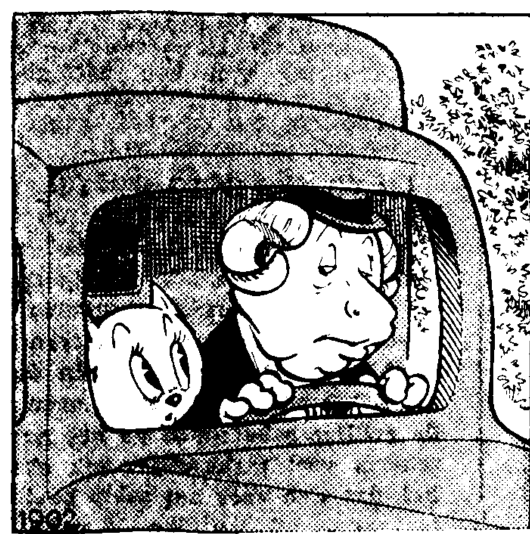
Dr. J. Hartog.

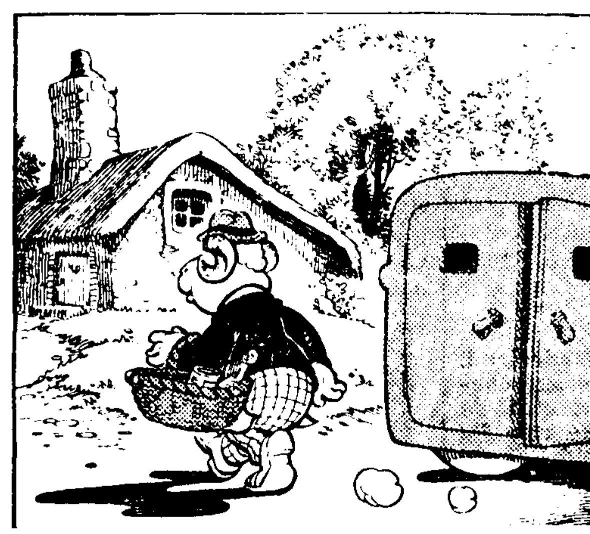

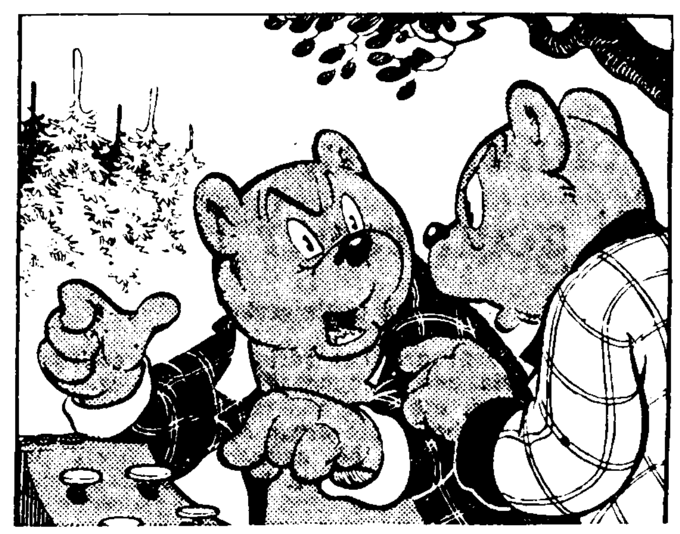
De Grote Baai bij Philipsburg op St Maarten. Op de uiterste punt van de landtong ligt Fort Amsterdam uit 1735. Vlak hierbij komt het nieuwe toeristen hotel, dat zowel van de Grote als de Kleine Baai (aan de andere kant van de landtong) profijt trekt.

HEER BOMMEL EN ZIJN IKSEL

1791

1902 — De Heer Grootgrut bood Tom Poes een plaatsje in zijn driewiel aan. Hij moest tòch dezelfde kant op, zei hij. En als de jongeheer zijn eenvoudig vervoermiddel voor lief wilde nemen en zo vriendelijk wilde zijn om eventjes te wachten, als hij een paar boodschappen bij de weduwe Dapper af ging geven, dan zou het hem een genoegen zijn om de jongeheer naar doctor Diper te rijden.

Tom Poes had daar wel oren naar en reed dus mee in de richting van Rommeldam totdat de goede kruidenier bij een alleenstaand huisje, even buiten de stad, stopte.

„Eén momentje dan!" sprak de heer Grootgrut. „Hier woont de weduwe, waarover ik U sprak. Een héél eenvoudige dame, maar van uitstekende kom-af. En altijd goed van betalen en nooit last over een nota'tje. Ik ben zo terug, jongeheer!"

Hij steeg uit en begaf zich, voorzien van een mandje fijne kruidenierswaren, naar de deur van de keurige weduwe.

Op dat zelfde moment zat heer Bommel in het diepst van het woud over zijn toestel gebogen en keek naar de knoppen, die hem door zijn vreemde metgezel gewezen werden.

„Dit gaat heel diep"! sprak deze. „Maar dat geeft nu toch niet meer, sinds ik er bij ben. Kijk, als je hier op drukt, kan je je diepste wensen in vervulling laten gaan. En je diepste was is, om af te rekenen met die kruidenier, nietwaar?"

„En...... hm...... ja. Nu je het zegt", zei heer Ollie. „Hij heeft me een hele tijd dwars gezeten en hij rijdt steeds maar door mijn iksels heen. Het wordt tijd, dat hij een gevoelig lesje krijgt".

VERS VAN DE PERS

Kanaal 3700

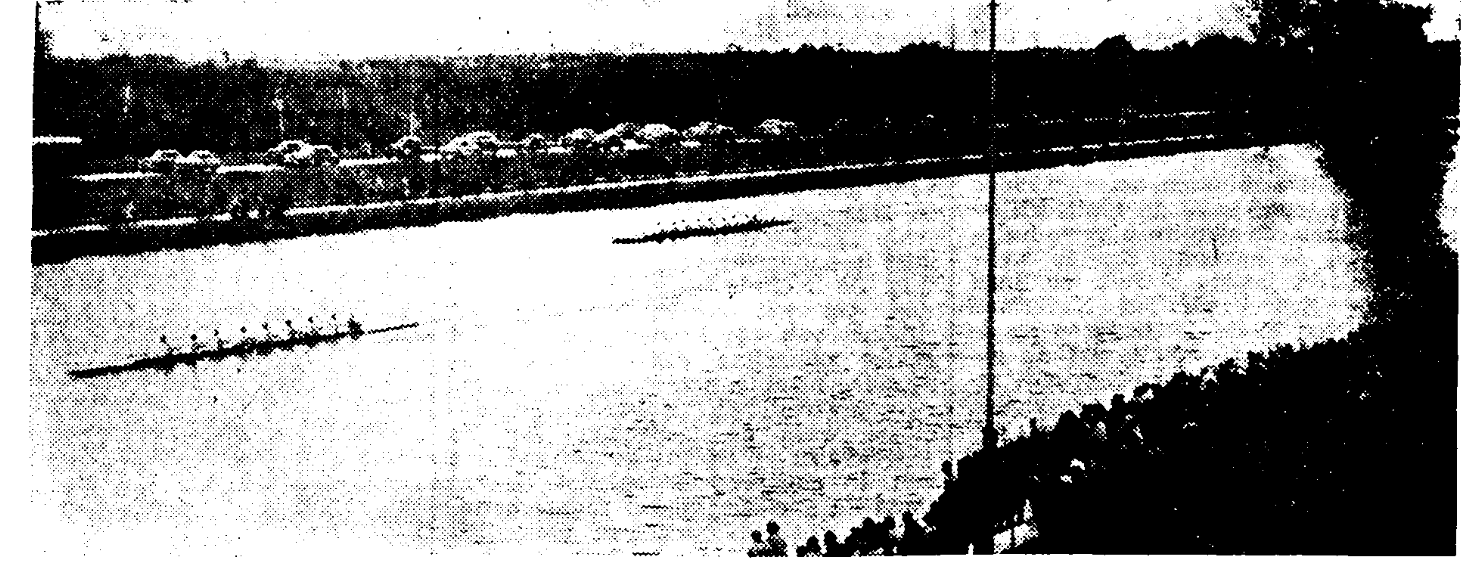
Van de VERONA alhier ontvingen wij ter recensie het boekwerk „Kanaal 3700", een aangrijpend verhaal van het nog weinig bekende werk door Nederlandse radio-amateurs verricht tijdens de rampdagen van Februari 1953.

Wie dit epos, want het is een waar heldenlicht, leest en begrijpt welk verdienstelijk werk de radio-amateurs in Nederland hebben verricht, toen de commerciële verbindingen met het bedreigde land verbroken werden, zal in diepe eerbied bewondering hebben voor deze mensen, die dagen en nachten lang op hun post zijn gebleven om de behulpzame hand te bieden in het noemeloos leed, dat de watergolven brachten.

Het boekje geeft een duidelijk overzicht van wat de radio zend amateurs hebben verricht. Voor de leek komen hier en daar wel technische termen voor, doch dit vakjargon doet aan het lezenswaardig geheel geen afbreuk.

De VERONA, dank zij wier bemiddeling wij dit boekwerkje kregen, zeggen wij van harte dank voor de toezending.

Tokio. — De Japanse premier, Josjida, heeft zijn wereldreis tot de herfst uitgesteld, gezien de politieke moeilijkheden in zijn land.

Het hoofdnummer Jonge Acht B. van de Internationale roeiwedstrijden op de Bosbaan te Amsterdam werd gewonnen door Aegir. Tweede werd Njord, en derde Laga.

Het Huis Habsburg in de Beierse politiek

Kroonprins Rupprecht heeft geen Koninklijke aspiraties meer

Otto van Habsburg woont rustig aan het meer van Starnberg

Bonn. — Na het huis Wittelsbach heeft thans het huis Habsburg weer wat leven doen komen in de Beierse politiek. In de landdag in Muenchen werd namelijk door een socialistische afgevaardigde de vraag gesteld of de regering van plan was iets te ondernemen tegen de werkzaamheid van Oostenrijkse monarchisten op Beiers gebied. De afgevaardigde doelde daarbij op aartshertog Otto van Habsburg, die zich thans metterwoon gevestigd heeft in het dorpje Poecking aan het Meer van Starnberg, ten zuiden van Muenchen.

De antimonarchale woordvoerder had er aanstoot aan genomen, dat de vroegere troonpretendent delegaties uit Oostenrijk zou hebben ontvangen, waarbij hij met „majesteit" en met „keizer Otto" zou zijn aangesproken.

De Beierse ministerpresident Nehard stelde de republikeinen gerust met de mededeling, dat er nog maar twee delegaties bij Otto waren geweest, namelijk een groep Stiermarkers in hun typisch bergkleding en een groep Tirolers, die terug keerden van een bedevaart in het Beierse.

Otto heeft bij zijn vestiging aan de oever van het Alpenmeer plechtig beloofd dat hij zich zal onthouden van alle acties, die de Beierse gastheren in moeilijkheden zouden kunnen brengen.

Nehard verzekerde dat de aartshertog tot dusverre zijn woord heeft gehouden en dat van enige „monarchistische drijverij" niets gebleken is. Ook de federale regering in Bonn heeft generlei bezwaar tegen de aanwinst van een nieuwe ingezetene van koninklijke bloede gemaakt. Otto van Habsburg heeft niet lang geleden ook de federale hoofdstad bezocht.

De Beierse republikeinen zijn in sterkere mate waakzaam geworden tegen een herleving van nog sluimerende monarchistische gevoelens in hun land nadat onlangs de vroegere Beierse kroonpretendent Rupprecht van Wittelsbach bij zijn tachtigste verjaardag als een heuse vorst gevierd werd.

Rupprecht geniet in Beieren nog altijd een zeer grote mate van populariteit, niet alleen van de kant van het kleine deel van de bevolking, dat nog van de kansen op een herstel van het Beierse koninkrijk droomt, doch evenzeer van de overtuigde republikeinen.

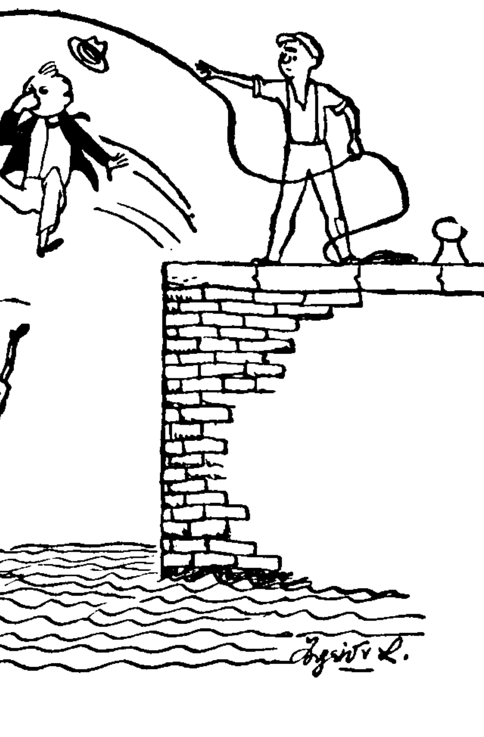
Ofschoon Beieren, dank zij de aanwezigheid van een troonpretendent, als het meest monarchistisch gezinde Duitse land geldt, is de monarchie daar als staatsvorm toch eigenlijk niet meer als een politiek twistpunt te beschouwen. De aanhankelijkheid van de Wittelsbachers wordt er veeleer beschouwd als een eerbetoon aan goede Beierse tradities dan wel als een politieke demonstratie. Steeds wanneer, zoals bij de laatste landelijke verkiezingen, de weinige overtuigde monarchisten hebben getracht tot een politieke groep van enige betekenis te worden, zijn deze pogingen op niets uit gelopen.

Dit mede dank zij kroonprins Rupprecht zelf, die er nooit doekjes om gewonden heeft dat hij in de leeftijd der sterken geen andere koninklijke aspiraties meer heeft dan zich bij grote volksfeesten als vader der Beieren te laten eren.

Tussen neus en lippen

Kettingreactie

De hond van de twaalfjarige Alan Jenkins uit Londen viel in de haven. Onmiddellijk sprong Alan hem na om het dier te redden. Daarop sprong een voorbijganger te water om Alan te redden. Toen vond een havenarbeider het nodig om de voorbijganger een touw toe te werpen. De voorbijganger klom met behulp van het touw aan de wal, trok Alan op het droge, waarna Alan op zijn beurt de hond binnenhaalde. De havenarbeider was de enige, die bedankt kon worden, aangezien de bescheiden voorbijganger zonder zijn naam te hebben gezegd afdroop.

Nieuwe spinnen

Een Amerikaanse expeditie heeft een tocht van ongeveer 9600 K.M. rond de Bahama-eilanden gemaakt en 50.000 insecten meegebracht. Niet de gewone insecten, die men bij onvoldoende wasgelegenheid gemakkelijk kan oplopen, maar bijzondere, o.a. spinnen, die tot dusver aan de wetenschap nog niet bekend waren. Behalve insecten werden ook 2700 reptielen, amphibieën en zoogdieren buitgemaakt.

Oud kind

In Noord-Irak is in een grot een skelet van een kind gevonden, dat ongeveer 70.000 jaar oud moet zijn.

Nieuw wapen

Volgens een professor in de wiskunde aan de Universiteit van Wisconsin zouden de V. S. een nieuw wapen in de koude oorlog krijgen, als de jeugd meer werd geoefend in het schaakspel. Daardoor zou zij inzicht krijgen in de wijze, waarop de in het schaken ervaren communistische generaals en diplomaten reageren. „Schaken", aldus de professor, „is de nationale sport van Rusland. De communisten achter het IJzeren Gordijn zien de wereld als een enorm schaakbord en zij gebruiken hun satellieten als pionnen."

De taalstrijd in Belgie

Talentelling gaf eigenlijke toestand niet zuiver weer

Vlaams teruggedrongen ten voordele van het Frans

Brussel. — Aan de volkstelling die in 1947 in België is gehouden, was eveneens een onderzoek verbonden naar het gebruik van het Vlaams en het Frans. De resultaten van deze zogenaamde talentelling werden echter tot heden toe nimmer officieel gepubliceerd. Uit de door enkele kranten bekendgemaakte officieuze cijfers, bleek evenwel, dat in verscheiden gemeenten op de taalgrens, een duidelijke verschuiving ten gunste van het Frans zou zijn waar te nemen. Van Vlaamse zijde is er indertijd met klem bij de vorige homogeen-katholieke regering op aangedrongen de resultaten van de talentelling niet te publiceren en hieruit ook niet de wettelijke consequenties te trekken op grond van de taalwet van 1932. Er werd van deze zijde verklaard, dat de talentelling veel meer het karakter van een referendum zou hebben gehad en vele Vlamingen het Frans als voertaal zouden hebben opgegeven omdat zij meenden hierdoor een wijziging te kunnen aanbrengen in het plaatselijk taalstelsel in dien zin, dat hun kinderen een opleiding in het Frans zouden kunnen volgen in hun eigen gemeente en zich verre tochten naar andere gemeenten met Franstalig of tweetalig onderwijs zouden kunnen besparen.

Een werkelijke talentelling, zo redeneerde men in deze Vlaamse kringen, moet echter een feitelijke toestand weerspiegelen en mag niet de uitdrukking zijn van bepaalde verlangens, wanneer de voertaal thuis het Vlaams is, dan had dit ook op de tellingformulieren vermeld dienen te worden. Bovendien beweerden de Vlaamse bladen, dat onregelmatigheden zouden hebben plaats gehad bij de telling en sommige formulieren door Waalse enquêteurs zelfs vervalst zouden zijn.

Dat de Vlaamse grieven met betrekking tot deze talentelling niet ongerechtvaardigd zijn, moge wel blijken uit het volgende voorbeeld. Volgens de talentelling van 1947 zou het Vlaams zeer achteruit zijn gegaan in de streek van de Voer ten noorden van de provincie Luik, waar de gemeenten en gehuchten vrijwel alle Vlaamse namen dragen, ongeveer 18 procent der inwoners van 's-Gravenvoeren bijvoorbeeld zouden alleen Nederlands, 10,20 procent Frans en 62,53 procent beide landstalen kennen. Bijna 50 procent dezer inwoners verklaarden, volgens het resultaat der talentelling althans, meest Frans, 38,5 procent meest Vlaams te spreken, op grond van deze gegevens zou de betreffende gemeente moeten overgaan naar het tweetalige stelsel waarbij Frans, de eerste taal zou worden.

Geheel ander resultaat

In 1951 is evenwel in dezelfde gemeente op de scholen een onderzoek naar de thuis gesproken taal ingesteld en het resultaat was geheel anders dan dat van de officiële talentelling.

Het bleek namelijk dat 84 procent der leerlingen thuis uitsluitend Vlaams, 5 procent overwegend Vlaams, 7 procent uitsluitend Frans en 4 procent overwegend Frans spraken.

Intussen was de commissie-Harmel, welke zich bezig houdt met de bestudering der Vlaams-Waalse problemen, reeds tot de bevinding gekomen dat een deel der bevolking bij de talentelling van 1947 heeft willen ageren tegen de taalwet van 1932, die Vlaamse ouders belet hun kinderen een Franse opvoeding te geven, en dikwijls een andere taal heeft opgegeven dan de voertaal thuis. Ook deze commissie adviseerde dan ook de talentelling niet bekend te maken. Genoemde commissie telde eveneens voor de taalgrens eens en voor altijd wetenschappelijk vast te stellen.

Toch publicatie

De nieuwe liberaal-socialistische regering-van Acker is thans, ingevolge haar verkiezingsbelofte, overgegaan tot het officieel publiceren in het staatsblad van heden van de resultaten der talentelling van 1947. Dit betekent, dat op grond van de taalwet van 1932 zes gemeenten van een eentalig naar een tweetalig stelsel zullen overgaan met Nederlands als eerste taal, zeven gemeenten het tweetalig stelsel krijgen met Frans als eerste taal, de gemeente Rekken (bij Kortrijk) naar het eentalige Nederlandse stelsel overgaat en negen gemeenten voortaan eentalig Frans zullen zijn.

In een toelichting op de publicatie van de talentelling merkt de minister van binnenlandse zaken Vermeylen op, dat deze wijzigingen in de taalstelsels van sommige gemeenten het gevolg zijn van een evolutie, die niet abnormaal lijkt. Er zijn evenwel twee streken, namelijk die van Edingen en van Overmans, waar de vrij grillige uitslagen der telling blijk geven van een hevige taalstrijd. Hieraan dient, aldus de minister, een einde gemaakt te worden door een verzachting van hetgeen door de toepassing van de wet van 1932 voor een gedeelte der bevolking als kwetsend kan worden beschouwd. De regering heeft daarom besloten een wetsontwerp in te dienen opgrond waarvan in genoemde streken weliswaar in de administratieve diensten het Frans zal worden gebruikt, doch in de betrekkingen met de inwoners het tweetalige stelsel zal gelden.

Hetzelfde wetsontwerp stelt voor de gemeenten Evers (vliegveld Melsbroek) Ganshoren en St. Agatha-Berchem bij de Brusselse agglomeratie te voegen. Dit houdt in, dat genoemde gemeenten zelf kunnen uitmaken welk taalstelsel zij voor hun administratieve binnendienst zullen gebruiken, doch voor het verkeer met het publiek het tweetalige stelsel der Brusselse agglomeratie krijgen.

Volgens de gepubliceerde talentelling spreekt in de meeste gemeenten der Brusselse agglomeratie meer dan de helft der inwoners beide landstalen, opmerkelijk is, dat 10 procent van de inwoners der Brusselse gemeenten niet hebben opgegeven bij de talentelling van welke taal zij zich plegen te bedienen.

De Vlaamse bladen blijken intussen niet erg ingenomen met de officiële publicatie van de talentelling en sommige spreken zelfs van „een kaakslag, die de Vlaming Vermeylen Vlaanderen heeft toegebracht".

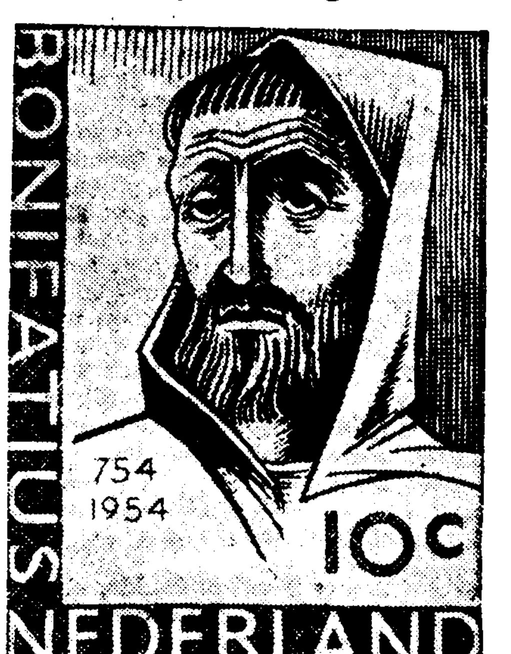
De baas in huis

Ergens is op een kippenhok een haan geschilderd, met deze woorden er onder:

In deze woning ben ik de koning; maar als ik er niet ben, dan regeert hier de hen.

Bij de mensen is 't ook wel eens anders!

Bonifatiuszegel

Van 16 Juni tot en met 14 Augustus zal de Nederlandse P.T.T. een „Bonifatiuszegel" van 10 cent in lichtblauwe kleur verkrijgbaar stellen, ter herinnering aan de apostel Bonifatius, die 1200 jaar geleden bij Dokkum werd vermoord.

De zegel is ontworpen door de kunstenaar Hubert Lovigne te Maastricht, die ook de beeltenis en de achtergrond graveerde.

De tekst, de waarde-aanduiding en de jaartallen zijn getekend door André van der Vossen te Overveen.

Scheepskapiteins mogen niet klakkeloos op RADAR vertrouwen

Maar evenmin manoeuvreren, alsof zij geen radar bezaten

(Van een medewerker)

De Raad voor de Scheepvaart, het rechtsprekend college in Nederland, dat de verantwoordelijkheid van gezagvoerders en opvarende van zeeschepen vaststelt bij ongelukken, die hun vaartuigen overkomen, heeft zich de laatste tijd herhaaldelijk en met grote ernst bezig gehouden met de rol, die het gebruik van radar-installaties bij aanvaringen heeft gespeeld. Raakt een Nederlands schip met radar aan boord bij een scheepsbotsing betrokken, al is deze nog zo onbetekenend, dan kan de gezagvoerder er op rekenen, dat de leden van de Raad voor de Scheepvaart en de inspecteur voor de scheepvaart, die bij dit college enigszins de plaats inneemt, die een officier van Justitie bij een gewone rechtbank bekleedt, hem op een kruisvuur van vragen zullen onthalen en dat geen detail aan de aandacht van deze ervaren oud-gezagvoerders en kenners van het zeerecht zal ontsnappen.

Raad voor de Scheepvaart is op beide punten streng!

De belangstelling van de Raad voor de Scheepvaart voor radar is begrijpelijk. Het betreft hier een nieuwe vinding, die sinds de laatste oorlog zeer snel verbreiding heeft gevonden. Men vindt de karakteristieke draaiende zoeker en het projectie-scherm van de scheepsradar op het ogenblik niet alleen op passagiersschepen, maar ook op de meeste tankers en nieuwe vrachtschepen.

Zoals bij elke nieuwe vinding, moeten de grenzen van haar bruikbaarheid in de praktijk worden vastgesteld, terwijl bovendien degenen, voor wie zij bestemd is — de zeelieden — aan het hanteren van dit nieuwe hulpmiddel bij de navigatie moeten wennen. Wat dit laatste betreft: de Raad voor de Scheepvaart in Nederland plaatste zich in de eerste jaren na de oorlog op het standpunt, dat de gezagvoerders en officieren van met radar uitgeruste schepen nog weinig practijk-ervaring hadden. Had een aanvaring, naar de mening van de Raad, voorkomen kunnen worden door juist gebruik van radar, dan werd dit de betrokken kapitein niet zwaar aangerekend. Van een man, die zijn hele leven bij het varen in mist en donkere nachten op zijn ogen en oren heeft vertrouwd, kan men niet plotseling verlangen, dat hij bij zijn navigatie af gaat op de lijnen en vlekken, die het scherm van een radar-installatie op de brug van zijn schip hem voor ogen tovert, zo redeneerde men.

Nieuwe koers.

Deze lankmoedige houding heeft het college gehandhaafd tot 1953. Toen besliste de Raad namelijk, naar aanleiding van een aanvaring van de met radar uitgeruste „Batavier I" van de rederij Wm. H. Müller met een Spaans schip, dat kapiteins, die een onjuist gebruik maken van hun radar — zoals de gezagvoerder in kwestie had gedaan — voortaan op dit punt ter verantwoording zouden worden geroepen.

Tegelijk gaf de Raad voor de Scheepvaart de rederijen in overweging om, in navolging van het buitenland, nauwkeurige instructies voor het gebruik van radar ten behoeve van de gezagvoerders samen te stellen. Bij het opstellen van deze instructies zouden de rederijen gebruik kunnen maken van geschriften, die over het gebruik van de nieuwe vinding in verschillende landen zijn verschenen, alsmede van de uitvoerig gemotiveerde uitspraken, die de Raad in de voorafgaande jaren over de navigatie met radar bij slecht zicht had gedaan.

Beschouwt men deze uitspraken, dan blijkt, dat de Raad evenzeer critiek heeft op gezagvoerders, die te véél op hun radar vertrouwden, als op degenen, die manoeuvreerden alsof zij nooit van deze, zich aan boord van hun schip bevindende, vinding hadden gehoord. Radar — zo zou men de mening van de Raad voor de Scheepvaart en van de meeste ter zake kundigen op dit gebied kunnen samenvatten — is geen wondermiddel, dat een schip vol-automatisch door duistere nachten en dikke mist loodst, en elke oplettendheid van uitkijk en wacht overbodig maakt. Maar het is evenmin een kostbaar stuk speelgoed, dat zich nog in het stadium van een experiment bevindt en waar men dus in gevaarlijke situaties beter niet op kan vertrouwen. Radar-installaties, die obstakels aanwijzen, die voor het oog onzichtbaar zijn, hebben grote waarde en kunnen aanvaringen vermijden — maar het radar is geen tovermiddel!

Overmatig vertrouwen.

Gevallen van een overmatig vertrouwen van kapiteins op radar doen zich — blijkens de uitspraken van de Raad voor de Scheepvaart — meer voor, dan men zou denken. Zo raakte in 1953 het Nederlandse emigrantenschip „Zuiderkruis" tijdens een dichte mist in aanvaring met een Frans vaartuig. De kapitein bediende zelf het radar. Op het scherm zag hij het silhouet van het Franse vaartuig, dat echter plotseling een vreemde manoeuvre maakte, waardoor een aanvaring onvermijdelijk werd. In zijn conclusie wees de inspecteur van de scheepvaart er tijdens de behandeling van dit geval echter op, dat, ook al stond de kapitein bij het radarscherm, de „Zuiderkruis" toch te hard had gevaren. Al had het emigrantenschip radar aan boord, het had, zoals gebruikelijk tijdens mist, langzaam moeten varen!

Eén van de zwakheden, die de huidige radar-installaties nog aankleven, is het feit, dat zij van houten schepen, die gepasseerd worden, dikwijls slechts een onvoldoende of geen reflex geven. Hierdoor kwam bijvoorbeeld in October 1953 het passagiersschip „Maasdam" van de Holland Amerika Lijn in het St. Marc Channel bij Port au Prince op Haïti 's nachts in aanvaring met een houten schoener, die geen lichten voer. Aan de behandeling van deze zaak knoopte de Raad voor de Scheepvaart de opmerking vast, dat kapiteins, die een radar-installatie aan boord hebben, in vaarwaters, waar veel houten schepen verwacht kunnen worden, uiterst voorzichtig moeten varen en niet alleen op hun radar moeten vertrouwen.

Ook ten aanzien van de tragische aanvaring tussen een Japans schip en het Nederlandse vrachtscheepje „Leuvehaven", dat 21 Februari j.l. tijdens dichte mist in de Nieuwe Waterweg voor anker lag — een ongeluk, waarbij twee zeelieden het leven verloren — heeft de Raad voor de Scheepvaart als zijn mening uitgesproken, dat de Nederlandse loods van het Japanse vaartuig te veel op de radar-installatie heeft vertrouwd.

Radar is er niet voor niets!

Wordt dus enerzijds voorzichtigheid bij het gebruik van het „magische oog" van de radar aanbevolen, anderzijds hebben de vaartuigen, die met radar zijn uitgerust, deze installatie naar de mening van de Raad voor de Scheepvaart niet voor niets aan boord.

In het verleden blijkt het meermalen te zijn voorgekomen, dat kapiteins, die tijdens mist op hun radar-installatie navigeerden, bij het naderen van een tegenligger op een overdwars passerend schip op het laatste moment overgingen op gewone navigatie, d.w.z. meer op hun ogen en oren vertrouwden, dan op het scherm van de radar. Bij de behandeling van dergelijke zaken kwam tot uiting, dat de Raad voor de Scheepvaart een dergelijke handelwijze van gezagvoerders alleen aanvaardt, als er zeer dringende redenen voor zijn

Een jonge derde stuurman van een Nederlands schip bestudeert het radarscherm op de brug. De jonge zeelieden van thans hebben de grootste kans straks als gezagvoerders het meest juiste gebruik van de nieuwe vinding te maken. Zij groeiden er mee op.

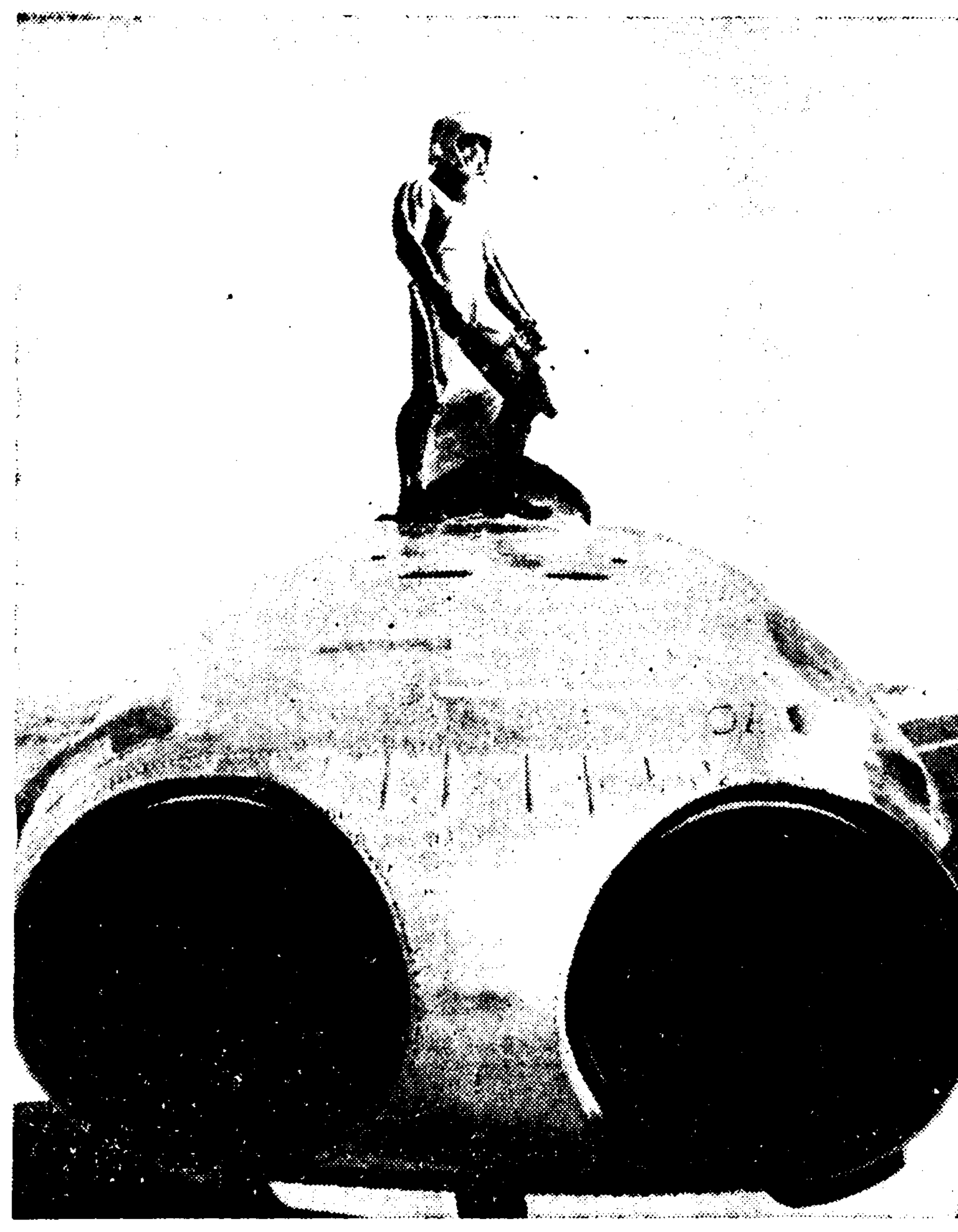
Ook fouten, die bij de bediening van de radar-installatie worden gemaakt, worden door het rechtsprekend college met Argus-ogen bekeken. Zo achtte de president van de Raad onlangs bij de behandeling van een aanvaring van een passagiersschip de interpretatie, die de zeer ervaren kapitein aan de radar-gegevens had gegeven, „onbevredigend".

Uit dit alles blijkt duidelijk, dat het op de juiste wijze hanteren van een scheeps-radar-installatie niet eenvoudig is. Degenen, die de nieuwe vinding gebruiken, moeten de gegevens op het scherm „leren lezen", en dat gaat niet één twee drie. Ook schijnt de ene zeeman uit de grillige schaduwen op het radarscherm veel makkelijker elk obstakel, dat zich vóór het schip bevindt, te kunnen aflezen, dan de ander.

Het is daarom te begrijpen, dat vooral oudere gezagvoerders wel eens met heimelijk verlangen terug denken aan de tijd, dat dit toestel nog niet was uitgevonden, ook al erkennen zij tenvolle de grote diensten, die deze vinding voor de scheepvaart heeft.

Voor de volgende generatie van kapiteins ligt de zaak eenvoudiger. Zij groeien als het ware met het radar, dat zij reeds als jong stuurman leren hanteren, op. Tegen de tijd, dat zij de zware verantwoordelijkheid voor het wel en wee van een onder hun commando staand schip dragen, zullen zij zo vertrouwd zijn met het gebruik van deze vinding, dat het toestel voor hen geen geheimen meer heeft! Maar ook dan nog zal de Raad voor de Scheepvaart blijven waken en onverbiddelijk wijzen op fouten, die nu eenmaal overal, waar mensen werken, gemaakt worden.

Een man van Mars....?

Een man van Mars, zo juist geland met zijn ruimtetoestel op de aarde? Die indruk geeft deze foto wel. De figuur boven op het vliegtuig is echter niemand anders dan testpiloot Jack Walton, die zo juist een vlucht heeft gemaakt in de F7U-3 Cutlass.

Op de Olympische Dag te Amsterdam won Atletico Madrid, waarin Faas Wilkes meespeelde, van het Bondselftal. Hier ziet men de Nederlandse prof, die in vroeger jaren het Nederlandse elftal zoveel roem bezorgde, met een kopbal het vierde doelpunt voor zijn club maken.

Den Haag-Bloemen-Zee

Blinden zullen kunnen genieten van expositie van welriekende bloemen

„Bloemen-Bertha" krijgt een fleurige hulde

's-Gravenhage. — De 23-jarige KLM-stewardess Gusta van de Leuv, die is uitverkoren om dit jaar gedurende een week over Den Haag te regeren als bloemenkoningin, heeft al sinds haar jeugd het tuinieren als hobby. Een lievelingsbloem houdt zij er niet op na, alle bloemen vindt zij even mooi, zo vertelde zij tijdens de kennismaking de Haagse pers. Haar beide bloemenprinsessen, Hetsche (uit te spreken als Hotske), Tans en Tonny Geerkens, behoren eveneens tot het corps der stewardessen van onze nationale luchtvaartmaatschappij.

Voor de vierde Haagse bloemenweek, die van 9 tot 14 Augustus aanstaande zal worden gehouden, is een programma opgesteld, dat nog uitgebreider is dan dat van de vorige jaren. Meer en meer tracht men deze week te maken tot het hoogtepunt van het Haagse toeristenseizoen. Aan de versiering van de binnenstad zal nog meer aandacht worden besteed, waartoe op niet geringe wijze wordt medegewerkt door het feit, dat de bezoeken van de Franse president en de koning van Noorwegen aan Nederland respectievelijk vlak voor en juist in de bloemenweek vallen. Men moet echter niet verwachten, Den Haag in die week aan te treffen als een „bloemenzee". Al hoopt men dit ideaal in de loop der jaren nog wel eens te verwezenlijken, de stichting die de bloemenweek organiseert heet nog steeds „Den Haag- Bloemen-Zee", om daardoor de verbondenheid van Den Haag zowel met bloemen als met de zee tot uitdrukking te brengen. Op de zee zal dit jaar trouwens bijzondere nadruk vallen. De bloemenkoningin zal haar intocht doen op een praalwagen, die de vorm heeft van een vis, terwijl zij voorafgegaan wordt door een met zeeanemonen, schelpen en dergelijke versierde wagen, waarop de beide prinsessen gezeten zullen zijn.

Een nieuw element in het programma vormt een tentoonstelling van bloemen en planten in het gebouw van de dierentuin. Men wil hier vooral welriekende bloemen exposeren, om ook de blinden van deze tentoonstelling te kunnen laten genieten. Een groot aantal blinden is uitgenodigd voor de opening, die zal worden opgeluisterd door de Haagse Blindenmuziekvereniging.

Bijzonder spectaculair zal de huldiging zijn van Bloemen Bertha, die dit jaar haar gouden jubileum viert. Vijftig jaar lang heeft Bertha bloemen verkocht aan het Haagse publiek en de stichting „Den Haag-Bloemen-Zee" meende deze gelegenheid te moeten aangrijpen om haar in de bloemenweek hulde te brengen. Op Dinsdagochtend zal zij in een open rijtuig of auto worden afgehaald voor een rit, waarbij zij geëscorteerd zal worden door een aantal fraai opgemaakte wagens van bloemenventers. Hierdoor wordt tevens bijzondere aandacht gevestigd op deze kleurige en fleurige wagens, die zo vaak de belangstelling trekken van de buitenlanders.

Van het zeer uitgebreide programma vermelden wij nog het muziekconcours voor draaiorgels en straarmuziekbands, dat op Woensdag in het Westbroekpark zal worden gehouden.

Het bloemencorso, waarmede zoals gewoonlijk op Zaterdagmiddag de bloemenweek wordt besloten, zal als proef dit jaar 's avonds langs een andere route nogmaals door Den Haag trekken. Dit geschiedt om tegemoet te komen aan de winkeliers en anderen die 's Zaterdagsmiddags niet in staat zijn het corso te zien. Het bloemenbal op Zaterdagavond is daardoor komen te vervallen.

Opnieuw per vlot over de Oceaan

William Willis, een zestigjarige schrijver uit New York, zal met een klein vlot uit Callao, Peru, vertrekken voor een tocht van 18.000 kilometer over de Grote Oceaan. Hij hoopt in Samoa weer voet aan land te zetten. Willis zal op zijn reis alleen worden vergezeld door een papegaai en een kat. Het verzoek van een Peruaanse zeeman om hem te mogen vergezellen, heeft hij afgeslagen.

Het vlot, dat Los Siete Hermanitos (de Zeven Broertjes) genoemd werd naar de zeven boomstammen van balsahout, waarvan het is gemaakt, is dezer dagen in de Oceaan op zijn zeewaardigheid beproefd. Het vlot werd bijna 15 kilometer buiten Callao gesleept en voldeed volgens Willis uitstekend. Hij zeide, dat het goed naar het roer luisterde en gemakkelijk over de hoge golven gleed.

Het vlot is slechts half zo groot als de „Kon-Tiki", waarop zes Scandinaviërs in 1947 de Grote Oceaan overstaken. Dit heeft echter een kiel en een stuurwiel wat de Kon-Tiki niet had, en is tevens uitgerust met een radiozender. Het heeft verder twee masten en een kleine cabine met een dak van palmbladeren op het dek. Er is een hoeveelheid vers water aan boord die voor vier à vijf maanden genoegd zal zijn bij een gebruik van bijna vijf liter per dag.

Eventjes uit eten

***Het populaire satirische weekblad „De Krokodil" in Sovjet-Rusland vertelt het volgende verhaal, dat in Moskou is gebeurd.** „Een gezin te Moskou, bestaande uit man, vrouw, schoonmoeder en twee jochies, wilde op een Zondagavond eens gezellig in de stad gaan eten. Moeder de vrouw was er tegen en zei, dat het thuis beter en goedkoper was, maar Pa zette door en zij gingen. De portier van het restaurant keek raar op, toen hij een gezin met kinderen zag binnenstappen, maar hij liet het toch door. Alle tafeltjes waren echter bezet en de familie moest wachten in een nevel van tabaksrook. Eindelijk kwam er een tafeltje vrij, maar de kellner wilde het aan een paar officieren geven, die net waren binnengekomen. De officieren waren echter beleefd en weigerden het tafeltje te nemen, dat rechtens aan het gezin toekwam. De familie kon dus eindelijk gaan zitten aan een tafeltje vol vuile glazen en borden. Het werd eerst afgeruimd, toen Pa er de ober instantelijk om vroeg. De verovering van de spijskaart kostte ook heel wat moeite. Het menu bood maar weinig keus en wat er was bleek schandalig duur. Het duurde weer een hele tijd, voordat de kellner zich verwaardigde de bestelling op te nemen en een nog langere tijd, voordat werd opgediend. De vrouw meende, dat de kellner hen niet bediende, omdat hij van hen geen fooi verwachtte en dat het daarom verstandig zou zijn hem er een te geven, maar haar man wilde daar niet van horen. „Een kellner is een arbeider als een ander, die zijn loon krijgt", verklaarde hij. In plaats van de bestelde coteletten kreeg de familie biefstukken voorgezet, die zo taai waren, dat [illegible]onmama de hare zelfs niet vermocht te snijden. Een van de kleine jochies begon verveeld van het lange wachten zachtjes te neuriën. Onmiddellijk schoot een kellner toe om hem aan het verstand te brengen, dat een restaurant geen kleuterschool is en dat hij dus zijn mond diende te houden. Diezelfde paedagogische kellner evenwel deed uitermate beleefd tegen een dronken vent, die het hoogste lied uitlalde. Toen er ten lange leste afgerekend moest worden, probeerde de kellner er een schepje bovenop te leggen.*

Weer thuis zwoer de vrouw, dat ze nooit meer in een restaurant zouden gaan eten, zolang de restaurants geen deel van het normale leven zouden zijn geworden en men er zich moest generen zijn gezin en de kinderen er mee naar toe te nemen."

De restaurants in Moskou zijn blijkens dit verhaal „kapitalistischer" dan u dacht.

DE VERLEGEN VRIJGEZEL

door

P. G. Wodehouse

27)

„George! George!...."

„Even wachten na de eerste George, en flink ademhalen. Denk er om, dat de kracht en de duidelijkheid van het stemgeluid afhangen van de wijdte der trilling van de stembanden, terwijl de toonhoogte afhangt van het aantal trillingen per seconde. De klank wordt versterkt door het resonneren der lucht tegen de wanden der luchtwegen en in de neus- en keelholten. Nog eens, als u zo goed wilt zijn."

„George! George! Waarom heb je me in de steek gelaten?"

„U moet uw armen uitsteken."

„Zonder jou kan ik niet leven!"

„Wachten. Ademhalen."

„Dat meisje heeft geen recht op je.... Je hoort bij mij, je bent van mij, de vrouw, die je verongelijkt hebt!"

James Fletcher knikte, een knik van ingehouden goedkeuring.

„Niet kwaad. Helemaal niet kwaad. Had 't gekund, dan had ik liefst uw strottenhoofd en schildklier eerst door een deskundige laten onderzoeken; en 't spijt me dat we geen tijd hebben, om eerst mijn boekje over Het Gebruik der Stem even door te nemen.. Enfin, 't moet zo maar, en 't zal wel gaan, denk ik. Verstop u nu maar tussen de rhododendrons. Dat meisje van buiten kan ieder ogenblik komen."

x x x

HOOFDSTUK X

James Fletcher liep de kamer door en de hal in. Hij had iets op touw gezet, en iets gedaan — hij had een sigaret verdiend. Hij was bezig er een op te steken, toen er geknars van wielen in het grint hoorbaar werd, en, door de open deur zag hij madame Eulalie uit een rode two-seater stappen. Verheugd huppelde hij haar tegemoet.

„Dus je hebt toch kunnen komen!"

Madame Eulalie schudde zijn hand met die vriendelijke kordaatheid, die een van haar voornaamste aantrekkelijkheden was.

„Ja. Maar ik het haast geen tijd. Ik moet direct terug. Ik heb drie afspraken voor vanmiddag. Jij blijft zeker hier voor de trouwerij?"

„Dat was ik tenminste van plan. George had me gevraagd, of ik getuige wou zijn, en ik heb ja gezegd."

„Da's jammer. Anders had je mee terug kunnen rijden."

„Dat kan nog! Ik kan er best afkomen," zei James Fletcher ijlings. „Ik zal 't direct in orde maken, als George terugkomt. Hij kan getuigen genoeg krijgen — bij tientallen."

„Als hij terugkomt? Waar is hij heen?"

„Naar 't station."

„Dat treft slecht. Ik kom expres hier, om hem te spreken. Enfin, 't is niet erg. Ik kan beter juffrouw Waddington even te spreken vragen."

„Die is uit."

Madame Eulalie trok haar wenkbrauwen op.

„Blijft er in deze streken niemand thuis, als er getrouwd moet worden?"

James Fletcher gaf haar de nodige opheldering.

„Er is een klein ongelukje gebeurd," zei hij. „De predikant, die hen trouwen zou, heeft zijn enkel verzwikt, en nu is mevrouw Waddington met Molly naar Flushing, om een plaatsvervanger te halen. En George is naar 't station gegaan, om...."

„Waarom spreek je niet uit? Wat moest George aan 't station?"

Nog aarzelde James Fletcher. Maar de gedachte, dat hij iets voor dit meisje zou verhelen, stuitte hem tegen de borst, dus sprak hij.

„Kun je een geheim bewaren?"

„Dat weet ik niet. Ik heb 't nog nooit geprobeerd."

„Enfin, als je er maar om denkt, dat niemand anders 't hoeft te weten. George zit in moeilijkheden."

„Dat wist ik al. Hij is de bruidegom."

„Ik wou, dat je zulke dingen niet zei," protesteerde James Fletcher met een droef gelaat. „Je spot toch niet met de liefde?"

„Och nee, tegen de liefde heb ik niets!"

„Gelukkig. Dank je!"

„Niets te danken."

„Liefde is 't enige ter wereld, dat inderdaad waarde heeft. Is 't vrede, liefde stemt de herdersfluit; in oorlog trekt zij op het strijdros uit; in burchten zetelt zij...."

„Ja, leuk, hè? Maar je zou me vertellen wat voor moeilijkheden dat zijn met George."

George Fletcher liet zijn stem dalen.

„Nu, er is op de vooravond van zijn huwelijk onverwachts een oude kennis van hem komen opdagen."

„Vrouwelijke kennis?"

„Vrouwelijke kennis."

„Ik begin iets te begrijpen."

„George had had brieven geschreven. Die heeft ze bewaard."

„Da's niet zo mooi."

„En als ze opschudding maakt, komt er van 't hele huwelijk niets. Mevrouw Waddington zal veel te blij zijn, als ze een voorwendsel heeft, om er een stokje voor te steken. Ze heeft vroeger al eens laten doorschemeren, dat ze George verdenkt van een bandeloos leven."

„Wat een onzin! George z'n geweten is zo blank als pasgevallen sneeuw."

„Precies. Een waarlijk nobele ziel. Ik herinner me, dat hij eens op een vrijgezellendiner van tafel is opgestaan, omdat iemand een grapje vertelde, dat niet door de beugel kon."

„Nu, George is naar 't station gegaan, om te zien, of hij die juffrouw Stubbs kan opvangen, en dan wil hij proberen of ze voor rede vatbaar is."

„Juffrouw Stubbs?"

„Zo heet ze. Wat ik zeggen wou, ze komt uit hetzelfde dorp als jij — West-Meadow. Ken je haar misschien?"

„Ik geloof, dat ik me de naam wel herinner. Dus George is er op uit, om met haar te praten?"

„Kranig, hè? Wat was dat voor grapje?"

„Dat weet ik niet meer. Maar mevrouw Waddington heeft nu eenmaal zo'n opvatting over hem, dus daar moeten we rekening mee houden."

„Het lijkt me wel een interessante geschiedenis. En wat wou je er nu aan doen?"

„Ja. Maar zij zal natuurlijk met alle geweld hier willen komen."

„Da's lelijk."

James Fletcher glimlachte.

„Lang niet zo erg als je wel denkt," zei hij. „Ik heb eens goed over die kwestie nagedacht, zie je, en ik mag wel zeggen, dat ik de toestand meester ben. Ik heb afdoende maatregelen getroffen."

„Is 't heus?"

„Ja. Afdoende maatregelen."

„Je schijnt ontzaglijk schrander te zijn," merkte madame Eulalie bewonderend op.

„Och, nu ja," zei James Fletcher bescheiden.

„Maar dat heb ik natuurlijk dadelijk al geweten, toen ik je boekjes las. Heb je een sigaret voor me?"

„O, pardon."

Hij hield haar zijn koker voor, en madame Eulalie nam er een sigaret uit. James Fletcher gaf haar een brandende lucifer, nam het houtje aan uit haar vingers, blies er het vlammetje af en stak de lucifer eerbiedig in zijn bovenste vestzakje.

„Ga door," zei madame Eulalie.

„O ja," zei James Fletcher, opgeschrokken uit zijn gedachten. „We hadden 't over George, niet? 't Schijnt dat George, vóór hij is weggegaan uit West-Meadow, relatie heeft gehad met een meisje; hij heeft alleen maar met haar gegaan, zegt hij, en dat vindt hij iets anders dan een verloving, maar ik zie er niet veel verschil tussen. Dat meisje heette May Stubbs. Lelijke naam, hè?"

„Afgrijselijk. Echt een naam, om te laten schieten en een andere aan te nemen, vind ik."

„Enfin, toen heeft hij geërfd en is hij naar New York verhuisd, en hij heeft helemaal niet meer aan haar gedacht."

„En heeft zij nog aan hém gedacht?"

„'t Blijkt van wel. Ik stel me haar voor als een doodgewoon boerenkind, geen geld en geen charme — je weet, hoe die dorpsmeisjes zijn — iemand dus, die waarschijnlijk nooit een andere man krijgt. Dus klampt ze zich uit alle macht aan haar enige kans vast. Ze zal wel denken, dat ze George kan dwingen om met haar te trouwen, als ze op zo'n moment hier komt."

„Maar jij bent er ook nog. En je bent te slim en te handig, om zoiets te laten passeren...."

„Precies."

„Ik ga je hoe langer hoe meer bewonderen."

„Kom kom.... Maar ik vind 't erg vriendelijk, dat je 't zegt," antwoordde James Fletcher, zijn vest glad trekkend.

„En hoe heb je 't nu geregeld?"

„Nu, kijk. De hele moeilijkheid zit hierin, dat George op 't ogenblik degene is, die de verloving verbroken heeft, terwijl zij hem aan zijn woord houdt. Dus nu zal ik zorgen, dat die May Stubbs, als ze hier komt, zelf vrijwillig van hem afziet."

„En hoe wou je dat aanleggen?"

„Doodeenvoudig. We mogen gerust aannemen, dat 't een preuts dorpskind is, met strenge en zelfs benepen opvattingen. Dus heb ik een klein vertoninkje op touw gezet, dat de schijn zal wekken, alsof George een doorgewinterde losbol is."

„Stel je voor — George!"

„Dan zal ze schrikken en zich ergeren, en vol weerzin zal ze onmiddellijk alle relaties met hem verbreken."

„O juist. En heb je dat helemaal alleen uitgedacht?"

„Ja, helemaal alleen."

„Je bent veel te leep voor één mens. Je moest je maar omzetten in een naamloze vennootschap."

Nu achtte James Fletcher het ogenblik gkomen, om openhartig en zonder verbloemde redenen te spreken; om in de meest gekruist zinnen, die hij te zijner beschikking had, de liefde te openbaren, die n zijn hart was gezwollen gelijk een weldoordesemd deeg, van het moment af, dat hij een stofdeeltje had verwijderd uit dat meisjesoog, op de stoep van het huis Negenenzeventigste Straat Oost nummer 16. En reeds opende hij zijn mond, om met die openbaring te beginnen, toen zij langs hem heen keek en een vrolijke lach liet horen.

„Hé, daar heb je Georgie Finch!"

James Fletcher keerde zich om, terecht vervuld van ergernis. Iedere keer, dat hij zijn liefde poogde te uiten, scheen er iets tussen te moeten komen, om 't hem te beletten. Gisteren, aan de telefoon, was het die ellendige Charley geweest, en nu was het George Finch.

George stond in de deuropening en had een kleur, alsof hij gedraafd had. Hij stond net meisj eaan te kijken op een manier, die James Fletcher hem kwalijk nam. Ten einde van die geraaktheid blijk te geven, kuchte hij scherp.

George scheen het niet te horen. Hij bleef staren.

„En hoe gaat het met Georgie? Je komt er lelijk tussen.... ik kreeg net zo'n interessant verhaaltje te horen!"

„May!" riep George. Hij stak een vinger binnen zijn boord en wrong, alsof het halssieraad hem knelde. „May! Ik.... ik ben net naar 't station geweest om je af te halen."

„Ik ben met een auto gekomen."

Er ging voor het geestesoog van James Fletcher een schrikkelijk licht op.

„May?" riep hij uit.

Madame Eulalie wendde zich vrolijk naar hem.

„Ja, ik ben dat doodgewone boerenkind."

„Maar je bént geen doodgewoon boerenkind!" zei James Fletcher. Hij zag zo gauw nog geen kans om te zag zo gauw nog geen kans om te denken — hij hield maar vast aan het enige feit, dat boven allen twijfel verheven stond.

„Toen George me kende, was ik 't wél."

„En je heet madame Eulalie!"

„Da's mijn artistennaam. We waren 't er toch over eens, dat May Stubbs geen behoorlijke naam was? Dat je hem zo gauw mogelijk veranderen moest, als je zo heette?"

„Dus je bent werkelijk May Stubbs?"

„Ja zeker!"

James Fletcher beet op zijn lip. Hij keek zijn vriend aan met een ijzige blik.

„Ik feliciteer je, George. Je bent verloofd met twee van de mooiste meisjes, die ik ooit gezien heb."

„Erg hartelijk van je, Jimmy," zei madame Eulalie. „Dank je wel."

Het gezicht van George Finch werkte krampachtig.

„Maar, May, nu zonder gekheid.... Je voelt toch wel.... Je vindt toch niet écht, dat ik met jou verloofd ben?"

„Niet? Dat vind ik natuurlijk wél!"

„Maar eh.... maar.... ik dacht, dat je me al lang vergeten was."

„Iemand vergeten, die me zulke prachtige brieven heeft geschreven? Dat kan toch niet?"

„Kinderwerk...." soebatte George.

„Dat vind jij!"

„Ja maar, May...."

Terwijl James Fletcher naar die ontboezemingen had geluisterd, was zijn temperatuur snel gestegen. Zijn hart bonsde koortsig wild in zijn borst. Geen mens geeft zich zo volkomen en onbeheerst aan zijn gevoelens over, wanneer hij door liefde is aangegrepen, als juist de man, die zijn leven lang heeft gewijld in de koele verhevenheden van het intellect.

(Wordt vervolgd)

Radio-velddag

VERONA hield Radio-contact met buitenland

Oranjestad. — Tijden van nood zijn niet alleen de tijden van oorlog, maar natuurrampen of rampen, welke een andere oorzaak hebben, zijn ook tijden waarop velen van ons worden ingeschakeld om het aantal slachtoffers tot een minimum te beperken. Het is daarom een lofwaardig streven van de „VERONA" (Vereniging voor Experimenteel Radio-onderzoek in de Nederlandse Antillen) om een velddag te organiseren om de bestaande apparatuur in de practijk te testen. Deze velddag is een schuchter stapje geweest naar de weg van een bredere opzet, daar men momenteel nog aan vele beperkingen gebonden is.

Aan de POVA-beach waren enkele tenten opgesteld, alsmede een volledig uitgeruste auto. In twee der tenten stonden zend- en ontvangtoestellen. Een flinke benzinemotor zorgde voor de nodige stroom. De middelste tent was het domein van de onvolprezen Al Pomeroy, die er zijn veldkeuken had geïnstalleerd en er warme diners klaar maakte voor de uitgehongerde bezetting. Het zou geen complete veldkeuken zijn, als hij niet de assistentie had weten te verkrijgen van een oud-Korea-ganger, de heer De Boer van de „Van Speyck". Wie het te warm kreeg, plonste in het zilte nat, ten minste indien „de dienst zulks toeliet".

De gehele sectie stond onder leiding van de Voorzitter van de Vereniging, de heer Sjoerd Heeringa. Zaterdagmiddag om vier uur was men officieel begonnen met de verbinding tot stand te brengen tussen Amerika, Canada Cuba en nog enkele andere landen. Met tussenpozen werden de verbindingen onderhouden tot Zondagmiddag vier uur. Men werkt op golflengten van 10, 20, 40 en 80 meter.

De gehele uitrusting is het eigendom van de leden. De POVA was zo vriendelijk een deel van haar terrein ter beschikking te stellen.

De tweede sectie stond onder leiding van de heer G. P. Hemstreet, secretaris van „Verona", die met zijn hoofdkwartier gevestigd was op het terrein van de Palmbeach Club. Hier waren twee auto's volledig uitgerust, een installatie in het huisje en een was opgesteld onder een grote boom. Ook hier zorgde een benzinemotor voor de opwekking van de stroom. Op alle toestellen was men naarstig bezig verbindingen met de buitenwereld te zoeken. Alles ging niet even vlot, niemand had anders verwacht, maar men heeft weer ondervinding opgedaan, dat bij een volgende gelegenheid uitstekend van pas kan komen.

Kleine mankementen, het doorbranden van zekeringen, het regelen van de spanning, enz., waren niet in staat het enthousiasme van de deelnemers te verminderen. De heer J. v. Eijk (L.R.D.) en het wnd hoofd van de Radiodienst L. Labega, deden van hun belangstelling blijken en wij zagen hen van apparaat tot apparaat gaan om te informeren naar de resultaten van de operateurs.

In het geheel waren er 22 deelnemers, die zowel de verbinding tussen de twee secties (op Pova en Palm beach) onderhielden, als met andere landen. De mensen zijn van „all walks of life" en van Gouvernement, Lago of particuliere bedrijven.

Training

Per 1 Juli begint op de Lago High School, als een onderdeel van het programma, een training voor de opleiding van radio-amateur. „Verona" heeft hierin een werkzaam aandeel. De animo voor radio-amateur is op Aruba zeer groot, doch men heeft geen localiteit om de nodige apparatuur op te zetten.

Het is vooral de jeugd, die grote interesse aan de dag legt voor de radio-techniek, want er is ongeveer een honderdtal aanvragen. Verona beschikt over voldoende bekwame mensen, die bereid zijn de opleiding ter hand te nemen. Als men vijf avonden aan twintig jongens les geeft, betekent dit, dat er twintig jongens per avond van de straat af zijn. De overige tachtig zullen na enige tijd zover gevorderd zijn, dat zij liever 's avonds aan hun toestel zitten, want wie eenmaal met deze hobby begint, kan er moeilijk mee uitscheiden.

Naast het Marinierskamp op Savaneta staan enige radiomasten, die niet meer in gebruik zijn. Zou „Verona" de beschikking kunnen krijgen over wat materiaal om er een klein gebouwtje, desnoods een loods, neer te zetten, dan betekent die een grote hulp, niet alleen voor de Radio Amateurs Vereniging Verona, maar voor onze gehele gemeenschap. De leden zullen de opbouw gaarne zelf ter hand nemen Waar het hier de jeugd betreft in de leeftijd van 16 tot 20 jaar, die in aanmerking voor de opleiding zou komen, doet men er goed aan zich eens in verbinding te stellen met een der leden van „Verona".

SVB Voetbalcompetitie

Paramaribo. — Gistermiddag vond in het Suriname-stadion de eerste wedstryd van de tweede ronde plaats om het kampioenschap, tussen M.V.V. en Transvaal. De wedstryd eindigde met een besliste stand n.l. 2—2.

De rust ging in met 2—0 voorsprong voor M.V.V. Beide doelpunten werden gescoord door A. Kamperveen. Na de rust scoorde Transval in zesde minuut een tegenpunt gevold door de gelijkmaker in de 28ste minuut.

De stond van de competitie A-klasse ziet er thans als volgt uit;

	gesp.	gew.	gel.	verl.	punt.
Voorwaarts	5	4	1	0	9
Robinhood	5	4	0	1	8
M. V. V.	5	2	1	2	5
Transvaal	5	2	0	3	4
P. V. V.	5	1	1	3	3
B. S. C.	5	0	1	4	1

Paramaribo. — Het Jeugdcentrum der E.B.G. zal een donatie krijgen van ƒ 25.000.— van het Welvaartsfonds.

Paramaribo. — De kiezerslijsten voor 1954 vermelden 76.183 kiezers, waarvan 36.889 uit de kieskring Suriname.

Paramaribo. — De Surinaamse Bauxiet Maatschappij heeft ruim ƒ 7 millioen in 's Lande kas gestort voor inkomstenbelasting.

Bubali trok zich in defensie terug en verloor twee punten

(Van onze Sportcorrespondent)

Oranjestad. — In een sportieve en goed gespeelde wedstrijd van de A-klasse competitie tussen Bubali en R.C.A., die Zaterdagmiddag in het Wilhelminastadion plaats vond, hebben de rood-wit-blauwen in de tweede helft de volle winst weten binnen te halen. Bubali, dat gedurende de eerste helft een goed open aanvalsspel speelde en daardoor een 2—0 voorsprong genomen had, zag in het laatste kwartier van de eerste helft deze voorsprong verloren gaan en tengevolge van het defensieve spel na de hervatting moesten zij de volle winst aan R.C.A. laten.

Het goede open spel der Bubalianen bracht enige malen verwarring in de R.C.A.-defensie. De strijd was ongeveer 10 minuten oud, toen de Bubali-voorhoede een snelle en goed opgezette aanval op het R.C.A.-doel ondernam. Linksbuiten Eckmeyer kreeg de bal goed van zijn middenhalf aangegeven en met een hard en goed gericht schot gaf hij de R.C.A.keeper geen kans (1—0 voor Bubali).

De Bubali-linksbuiten verraste even later de R.C.A.-defensie, toen hij een hard en laag schot loste (2—0).

Het spel werd meer open gespeeld en de beide vleugels werden goed in de strijd betrokken. In de 35e minuut gelukte het de R.C.A.-rechtsbinnen Nico Tromp de achterstand te verkleinen (2—1). Steeds veelvuldiger kwamen de R.C.A.-ers in de aanval en nog vóór het verstrijken van de eerste helft had Nico Tromp voor de tweede maal de Bubali-keeper het nakijken gegeven (2—2).

Na de hervatting ondernam de Bubali-voorhoede een snelle aanval op het R.C.A.-doel. De beide backs, elkaar niet begrijpende, bleven even aarzelen, toen de Bubali-rechtsbinnen de bal toegespeeld kreeg. Dat aarzelen werd hun noodlottig (3—2).

Bij een der R.C.A.-aanvallen was het Gonzalez, die later een goede voorzet van rechts keurig en onhoudbaar lang de Bubali-doelman kopte (3—3).

Ongeveer 10 minuten voor het einde geluke het de R.C.A.-rechtsbuiten een voorzet van links onder contrôle te krijgen en met een hard schot bracht hij de stand op 4—3 voor R.C.A. Even voor het einde kreeg R.C.A. een strafschop toegewezen en toen M. Fingal deze benutte, was Bubali een geslagen ploeg (5—3). In deze stand kwam geen verandering meer.

Onaangename wedstrijd

In ruwe partij deelden Aruba Jrs. en R.C.A. de punten

(Van onze Sportcorrespondent)

Oranjestad. — Neen, zij, die Zaterdagavond naar het Wilhelminastadion waren gekomen om van een sportieve, frisse voetbalstrijd te kunnen genieten, zijn bedrogen uitgekomen, want in een meer harde dan fraaie wedstrijd hebben de rivalen, Aruba Jrs en R.C.A., in een meer man tegen man gevecht dan een open voetbalwedstrijd anderhalf uur lang de beide competitiepunten betwist. Dat deze uiteindelijk gedeeld werden, lag in de eerste plaats aan het uitstekende keeperswerk van keeper Lolli en het goede defensiewerk van de R.C.A.-achterhoede, alsmede in het spel der Aruba Jrs-defensie. Zowel de voorwaartsen als middenlinie van R.C.A. en als Aruba Jrs maakten zich schuldig aan het te veel tegen en op de man spelen. Ofschoon de Aruba Jrs door wat beter open spel gevaarlijker was dan de R.C.A.-voorwaartsen, bleef het beslissende doelpunt uit.

Scheidsrechter gemolesteerd

Zeer betreurenswaardig was het feit, dat onmiddellijk na het verstrijken **van de eerste helft,** scheidsrechter Tromp bij het zich naar de kleedkamer begeven, werd gemolesteerd. Door het tactvol optreden van onze Hermandad keerde de rust spoedig weder en was het voor Ramon Tromp mogelijk met de tweede helft een aanvang te maken.

Het is echter te hopen, dat het AVB-bestuur, dat samen met de duizendkoppige publiek van het incident getuige was, de afdoende maatregelen zal nemen. Indien de scheidsrechters niet voldoende bescherming krijgen, kunnen wij beter met het voetballen ophouden.

De wedstrijd

Nadat scheidsrechter Tromp het beginsignaal gaf, ontwikkelde zich onmiddellijk een felle strijd. De Aruba Jrs waren het eerst in de aanval. Het was Ciriaco Tromp, die even later hard over het R.C.A.-doel knalde. Daarna was het de beurt aan R.C.A. Helder maakte de fout door de bal te veel door het midden te spelen, waardoor de beide vleugels werden verwaarloosd. De RCA-aanvallen werden, vanwege te kort spel, niet voldoende afgewerkt en de hechte Aruba Jrs-verdediging met Laroza en Molina hadden het dan ook niet moeilijk schoon schip te maken.

Het spel werd steeds forser. Dit spel is niet alleen gevaarlijk, daar de gemoederen meer en meer verhit geraken, terwijl het man-op-man-spel ook niet productief te noemen is.

Na ongeveer 10 minuten spelen kreeg middenvoor Dirksz een goede kans om R.C.A. de leiding te geven, toen hij zich onverwachts van Brion losmaakte en hard inschoot. Het was keeper Hernandez, die het schot op meesterlijke wijze opving en zo onschadelijk maakte. Van beide kanten werd er hard en fors doorgespeeld. Van een mooi open combinatiespel was niet veel te genieten. Iedere meter grond werd betwist.

Na ongeveer 20 minuten nam Aruba Jrs de leiding. Linksbuiten Brion omspeelde snel de RCA-rechtshalf, stormde op het RCA-doel af en lostte op de rand van het strafschopgebied een keihard schot, dat nog even door de knielende Lolli werd geraakt, maar waarbij de bal over hem heen in het nét sprong (1—0).

Nog geen 5 minuten na het eerste doelpunt ontstond er een botsing tussen de beide aanvoerders der ploegen Helder en Brion. Daar beiden elkaar te lijf wilden, stuurde de goed leidende Tromp hen naar de kleedkamers.

Van de Arubaanse Sportvelden

Het spel werd met aan beide kanten 10 spelers verder gespeeld. Zij, die gedacht mochten hebben, dat het spel wat minder fors zou worden, hadden het mis.

Voor de rust kreeg Kemp een goede kans de voorsprong te vergroten toen hij op ongeveer 25 meter van het RCA-doel een vrije schop kreeg te nemen, doch het leer verdween rakelings over Lolli's heiligdom.

Hierna deed zich het minder smakelijke incident voor, waarbij scheidsrechter Tromp, die voor het eerst weer eens een A.V.B.-wedstrijd leidde, ernstig werd gemolesteerd, waarbij het noodzakelijk was, dat de politie bescherming verleende. Een woord van lof komt hier de heer Tromp toe voor het feit, dat hij ondanks deze aanranding toch de moed had de wedstrijd verder te leiden en uiteindelijk tot een goed einde te brengen. Bravo Tromp!

Na de hervatting wederom 't harde forse spel. De laatste minuten kreeg de RCA-defensie nog enige harde felle aanvallen te verwerken. Kelly en wel in het bijzonder M. Kelkboom, bleven als een rots in de branding stand houden en toen scheidsrechter Tromp ten slotte het einde aankondigde, hadden beide rivalen de punten verdeeld (1—1).

Als wij hier de prestaties van de verschillende spelers onder de loupe zouden nemen, zou dat niet meevallen, daar allen van het begin tot het einde hard en vol élan speelden. Een uitzondering kunnen wij hier maken en wel om het prima spel van de Aruba Jrs-rechtsbinnen Mundo Kemp het uitstekende keeperswerk van de RCA-doelman Lolli en het zeer goede spel van de RCA-back M. Kelkboom te vermelden. De wedstrijd zelf was, naar wij vermeldden, meer hard dan fraai.

R.C.A. Jrs wonnen van de Hollandia Jrs

De Junioren competitiewedstrijd tussen de R.C.A. Jrs en de Hollandia Jrs is geëindigd in een kleine 1—0 overwinning voor de R.C.A. Jrs.

Tafeltennisbond koos nieuw bestuur

In de laatst gehouden algemene vergadering van de Aruba Tafeltennisbond werd een nieuw bestuur gekozen, waarvan de volgende heren deel uitmaken: M. Kuiperi (voorzitter), Ed. M. Croes, J. Abrahams, P. Putter, Dr G. A. Oduber, A. F. Mirep, S. Malmberg, C. Pierre en B. Hope.

De bestuursfuncties zullen in de volgende vergadering worden verdeeld.

Om de Brazil Beker

Hollandia dwong RCA gelijkspel af

(Van onze Sportcorrespondent)

Oranjestad. — Gistermiddag vond op het R.C.A.-sportcentrum de wedstrijd plaats, waarvan de opbrengst bestemd was voor het Kerkbouwfonds Brazil. Deze wedstrijd, waarvoor een mooie beker beschikbaar was gesteld, werd gespeeld tussen de beide elftallen van R.C.A. en Hollandia. De Aruba Jeugd Harmonie luisterde deze wedstrijd met muziek op.

De Hollandia-ploeg heeft de gehele wedstrijd door het beste van het spel gehad. Met open aanvallen hebben zij het De Kort en zijn mannen danig lastig gemaakt. Dat geen doelpunten gemaakt werden, was in hoofdzaak te wijten aan het te ver doorgevoerde combinatiespel der Hollandianen, terwijl De Kort in het R.C.A.-doel wel een bijzonder goede middag had en de R.C.A.-defensie met M. Kelkboom en Kelly, uitstekend werk verrichtten.

Cedurende de eerste helft hadden de R.C.A.-ers de vrij sterke wind mede, doch tengevolge van het te korte en te veel door het midden gespeelde spel bleven doelpunten uit.

Na de hervatting hadden de Hollandianen een sterke veldmeerderheid, maar toen bleek de R.C.A.-defensie een hecht blok te zijn, terwijl de Hollandia-aanvallen te ver werden doorgevoerd en Kelly en zijn mannen steeds weer de gelegenheid kregen om weg te werken. Verschillende harde schoten werden overigens door keeper De Kort onschadelijk gemaakt. Het einde kwam met blanke stand (0—0).

Besloten werd om de volgende week nogmaals om de Brazil-beker te spelen, terwijl de opbrengst bestemd zal worden voor het Kerkbouwfonds Brazil. Gelet op het feit, dat Hollandia momenteel een sterke ploeg heeft, zal het er Zondagmiddag op het R.C.A.-sportcentrum weer gaan spannen.

CURACAO

Geslaagde contact-dag

Ouders in de banken van het Berg Carmel College

Groot Kwartir. — Het Berg Carmel College te Groot Kwartier stond Zondag morgen na de H. Mis in het teken van de eerste „Contactdag" tussen onderwijzeressen en ouders. Zoals wij reeds Vrijdag meldden is dit het eerste contact sinds de opening verleden jaar September van deze nieuwe R.K. MULO.

Vele moeders en vaders hadden op deze (Vader-)dag gehoor gegeven aan de uitnodiging van het hoofd van de school, Mej. C. van Schaik, om deze keer de kinderen thuis te laten en zelf „op school" te komen. De onderwijzeressen waren ieder in haar klas aanwezig om de bezoekende Ma en Pa te woord te staan en om allerlei vragen over het gedrag en ijver, taal en rekenen enz. van de vele Carla's, Marliesjes en Astridjes of hoe die lieve kindertjes ook mogen heten, te beantwoorden. De schriften, lagen op de keurige schoolbanken voor de ouders ter inzage. (Op Mej. De Ruijter's 1ste klas hoorde Uw correspondent een ouder vragen of het weglaten van een puntje op de „i" nu voor één of voor een halve fout telde....).

De banken, in feite de klassen, waren ook aardig versierd met zeer fraai handwerk van de leerlingen, dat zeker de moeite van het bekijken waard was. Onder de aanwezigen zagen wij o.a. de eerwaarde Pater Van Moorsel, Voorzitter van het schoolbestuur, die het kennelijk zeer druk had met handjes drukken en complimenten in ontvangst nemen van deze vele ouders, die niet dan lof hadden voor het schoolbestuur, de vriendelijke onderwijzeressen en het Berg Carmel College. En wij willen dit verslagje beeindigen met het citeren van de vijf woorden die een leerling op het bord van de zevende klas geschreven had voordat de school uitging Vrijdagmiddag: „Leve het Berg Carmel College!"

Gestolen zakken met diplomatieke stukken in Londense gracht teruggevonden

Londen. — Enige zakken met diplomatieke bescheiden, afkomstig van Britse ambassades in Finland en een aantal landen in het Verre Oosten en bestemd voor het „foreign office", zijn te Londen gestolen en later teruggevonden in een gracht in het noorden van de stad.

De zakken waren op een Londens vliegveld aangekomen. De chauffeur, die voor het vervoer naar het ministerie moest zorgen, reed via zijn huis om een kop thee te drinken. Toen hij weer buiten kwam, bleek de auto te zijn verdwenen. Achteraf herinnerde hij zich, dat hij op de weg van het vliegveld door een kleine vrachtauto was gevolgd. Vermoedelijk dachten de dieven dat de zakken geld bevatten. Toen dit niet zo bleek te zijn, wierpen zij de buit in het water. Volgens een woordvoerder van het ministerie van buitenlandse zaken bevatten de zakken geen vertrouwelijke stukken. Ook de gestolen auto is teruggevonden.

Twee kranten en twee conclusies

Maar de onze was de juiste

Willemstad. — De "Beurs" van Zaterdag, schrijvende over de vergadering van de Radio Adviesraad onder het hoofd "Ondoordringbaar aethergerdijn rond de Radio adviesraad?" meent uit betrouwbare bron te vernemen, dat ten aanzien van een tweede Radio-omroep op Aruba geen beslissing is genomen. Om de waarde van deze berichtgeving te testen laat dit blad dit bericht voorafgaan met de mededeling, dat aan de pers geen communiques verstrekt werd.

Met terzijdestelling van de onjuistheid in bedoelde Beurs-berichtgeving, nl. als zou de Radio Adviesraad besluiten kunnen nemen — de Radio Adviesraad adviseert de Landsminister, die tenslotte de deciderende bevoegdheid heeft — is het interessant na te gaan, of ook de conclusie, die wij Zaterdag trokken, wel juist was. Ook wij kregen geen informaties, maar namen veilig en positief aan, dat de Radio-Adviesraad geen termen aanwezig heeft gezien om de Landsminister in positieve zin te **adviseren** met betrekking tot de tweede aanvrage voor het exploiteren van een tweede radio-omroep op Aruba.

Nu kan de Radio-Adviesraad, wier beslissing om geen communiqué's te verstrekken, bepaald onsympathiek aandoet, wel geheimzinnigheid betrachten, maar aan de andere kant moet rekening gehouden worden met het feit, dat de Arubaanse leden eenmaal op Aruba aangekomen, zich weinig zullen aantrekken van de pietleuterige afspraken, die men meent te moeten maken over het af of niet verstrekken van communiqué's.

Want van Arubaanse zijde vernemen wij, dat onze conclusie, die wij Zaterdag troffen, juist was. De Radio-Adviesraad heeft de Minister geadviseerd voorlopig geen tweede vergunning voor een radiobedrijf af te geven En om de heren van de Radio-Adviesraad uit de droom te helpen, werd ons van Arubaanse zijde medegedeeld, dat het gehele Arubaanse bloc tegen dit advies heeft gestemd.

Het feit, dat op het negatieve voorstel van de heer F. Visser en met bijval van C. D. Kroon de pers buiten de publacties gehouden werd, geeft voedsel aan de ons inziens ongerechtvaardigde stelling, nl. dat de Radio-Adviesraad een verlengstuk vormt van de Kelkboom-Curom-belangen.

Paramaribo. — De Landsregering heeft bepaald, dat ambtenaren, die reizen in gevaarlijke zones, bijv. in het gebied der watervallen, tegen ongevallen zullen worden verzekerd. Voorts dat de eis, dat ambtenaren, die met binnenlands verlof voor twee maanden gaan, het land nog tenminste één jaar moeten dienen na ommekomst van het verlof, niet meer gesteld zal worden.

De Wereldkampioenschappen voetbal

Uruguay (in grootse stijl), Brazilië, Joegoslavië en Oostenrijk plaatsen zich in de kwart-finales

Zuerich. — De uitslagen van de wedstrijden, welke Zaterdag in de achtste finales van het tournooi om het wereldkampioenschap voetbal werden gespeeld, luiden: Groep I (Genève): Mexico — Frankrijk 2—3 (rust: 0—1); (Lausanne): Brazilië — Joegoslavië 1—1 na tweemaal een kwartier verlenging (rust: 0—0). Groep III (Bazel): Uruguay — Schotland 7—0 (rust:2—0); (Zuerich): Oostenrijk — Tsjechoslowakije 5—0 (rust: 4—0). Brazilië en Joegoslavië hebben zich uit Groep I in de kwartfinales geplaatst en Uruguay en Oostenrijk gingen uit Groep III over naar de kwartfinales.

Frankrijk behaalde een gelukkige 3—2 zege op Mexico, gelukkig omdat de Mexicaanse rechtshalf Cardenas in de eerste minuut na de hervatting een zacht schot van Dereuddre van richting veranderde en zodoende de bal in eigen doel werkte. Overigens baatte de overwinning de tricolores weinig, want door het 1—1 resultaat, dat Brazilië en Joegoslavië bevochten hebben, werd Frankrijk als eerste „geplaatst land" uitgeschakeld voor de kwarteindstrijden.

Strafschop besliste

Dertigduizend toeschouwers zagen in het begin de Mexicanen het initiatief nemen, doch desondanks was het Frankrijk, dat na 19 minuten door linksbuiten Vincent de leiding nam. Dank zij knap werk van Remetter in het Franse doel bleef de score tot aan de rust gehandhaafd.

Onmiddellijk na de hervatting zorgde Cárdenas, zoals reeds gezegd, ervoor, dat Frankrijk tot 2—0 kon uitlopen, maar de Mexicanen gooiden er toen een schepje boven op, wat resulteerde in doelpunten van Lamadrid in de tiende minuut en Balcazar in de 40ste minuut. Iedereen had zich toen reeds met gelijkspel verzoend, toen drie minuten voor de tijd rechtsback Lopez een keihard schot van Ben Tifour uit het Mexicaanse doel sloeg. Kope, de Franse rechtsbinnen, maakte met een strafschop geen fout.

„Eigen spel"

Met prachtig spel in Weense stijl uitgevoerd, heeft Oostenrijk zich via een 5—0 overwinning op Tsjechoslowakije in de volgende ronde geplaatst. De onvoldoende dekking in de Tsjechische defensie gaf de Oostenrijkers volop gelegenheid hun „eigen spel" te spelen met geraffineerde korte combinaties met haarzuivere passes en prachtig gecamoufleerde switches. Onder leiding van midvoor Stojaspal opereerde de sterrenvoorhoede met Robert en Alfred Koerner met schutter Probst en de „zwerver" Wagner, dat het een lieve lust was en zo overrompelend was het beginoffensief, dat de Tsjechen al na vier minuten een 2—0 achterstand hadden. Het nieuwe achtertrio begon al weer weifelend en op een ver boogschot van Stojaspal en een harde schuiver van Probst hadden noch de backs Safranek en Pluskal noch doelman Stacho repliek. Nog tweemaal scoorde Probst voor de rust en na de hervatting kon Stojaspal de stand op 5—0 brengen zonder dat de Tsjechen werkelijk gevaarlijk hadden kunnen worden.

Verpletterend

In tegenwoordigheid van 43.000 toeschouwers heeft Schotland een verpletterende 7—0 nederlaag tegen Uruguay geleden. De tropische hitte bleek een handicap voor de Schotten. Het spel van de wereldkampioenen, die vijf spelers in hun team hadden, dat in 1950 de titel had veroverd, was zo superieur en stond voortdurend op zo'n hoog peil, dat naar alle waarschijnlijkheid ook bij meer normale temperatuur de Schotten er niet aan te pas zouden zijn gekomen. In de eerste helft hield de Schotse verdediging, zeker van zichzelf en goed positie kiezend, ruim een kwartier lang stand.

Maar de voorhoede verknoeide weer erbarmelijk bij de afwerking van de aanvallen, terwijl ook het plaatsen van de halves slecht was. Daardoor kregen de Uruguezen kans hun offensieven op te bouwen, die in de 17e minuut en in de 30ste minuut tot doelpunten leidden, resp. van de voet van linksbuiten Borges en midvoor Miguez.

Na de rust demonstreerde Uruguay spel van wereldklassé. De schotten werden overrompeld en volkomen overspeeld..

In de twaalfde minuut vielen drie doelpunten. Twee minuten na de aftrap scoorde Borges na een vliegensvlugge rush langs de lijn met een diagonaal schot; acht minuten later werd het 4—0 door prachtig solospel en een onhoudbare treffer van rechtsbuiten Abbadie en amper twee minuten later maakte Borges zijn „hattrick" tot een feit met een fraai doelpunt. Hij moest onder zulk een scherpe hoek schieten, dat scoren onmogelijk leek. Maar hij vond het net en het was 5—0. Daarna deden de Uruguezen het wat kalmer aan en kon de ontredderde Schotse ploeg aanvallen. Maar de afwerking liet andermaal alles te wensen over en spelenderwijs, zonder te forceren, voerden de Uruguezen door Miguez en Abbadie de score op tot 7—0.

Daarmee kwam het einde.

Toch geklasseerd

Op fraaie wijze heeft het niet-geklasseerde land in Groep I, Joegoslavië, zich geklasseerd door een der grote favorieten van het tournooi, Brazilië, een gelijkspel af te dwingen. Na de reglementaire speeltijd van tweemaal driekwartier was de stand reeds bereikt, maar het voor deze eindronde aanvaarde systeem van de Zwitser Thommen maakte verlenging noodzakelijk.

De Joegoslaven, bij wie Tsjakovsky, Vukas en Zebec de uitblinkers waren, toonden beter ploegverband, maar de Zuidamerikanen legden grotere snelheid en geestdrift aan de dag. Voornamelijk ook door de fantastische doelverdedigingen, Beara en de Braziliaan Castilho, was de stand bij de rust dubbel blank.

In de tweede helft opende de Joegoslaviër Zebec in de vierde minuut de score met een halfhoog schot. Een kwartier later zorgde Didi met een kogel voor de gelijkmaker. Er moest toen nog twintig minuten worden gespeeld, maar het bleef bij 1—1, welke stand de verhouding in het veld juist weergaf.

In de verlenging konden door het hoge tempo en de warmte de vermoeiende spelers evenmin verandering in de stand brengen.

Ook Hongarije en Engeland in kwart-eindstrijd

Bern. — De uitslagen van de wedstrijden in de achtste finales in de Groepen II en IV van het tournooi om het wereldkampioenschap voetbal luiden: Groep II (Genève): Turkije verslaat Zuid-Korea 7—0 (rust 4—0); (Bazel): Hongarije verslaat Duitsland 8—3 (rust 3—1); Groep IV (Lugano): Italië verslaat België 4—1; (rust 1—0); (Bern): Engeland verslaat Zwitserland 2—0. (rust 1—0).

In Groep II plaatste Hongarije zich voor de kwartfinales. Turkije en Duitsland moeten Woensdag een beslissingswedstrijd om een plaats in de kwart-eindstrijden spelen.

Ook in Groep IV heeft nog slechts één land zich definitief geplaatst voor de kwartfinales, namelijk Engeland. Om de tweede plaats zullen Italië en Zwitserland eveneens Woensdag een beslissingswedstrijd spelen.

België en Italië speelden in grote hitte hun wedstrijd.

Wanneer de Italiaanse voorwaartsen hun kansen beter gebruikt hadden, zou de achterstand der Belgen bij de rust ongetwijfeld groter dan 1—0 geweest zijn. Het doelpunt was ontstaan uit een strafschop van Pandolfini, die de hardhandige wijze, waarop linksbuiten Fringnani gevloerd werd, meedogenloos afstrafte. Na de rust liepen de Italiaanse aanvallen vlotter. Een kopbal van Galli, een doelpunt van Frignani en een fout van doelman Gerneay brachten de stand op 4—0. Anoul kon tien minuten voor het einde het enige Belgische tegenpunt scoren.

Te Bazel is het tussen Hongarije en Duitsland niet tot een grootse strijd gekomen. De Duitse leiders hadden de samenstelling van hun elftal tot kort voor de ontmoeting geheim gehouden, maar het gerucht deed reeds de ronde, dat Duitsland met een soort B-elftal zou aantreden. Dit onsportieve staaltje is de Duitsers op een fluit- en joelconcert komen te staan, maar de eerlijkheid gebiedt te zeggen, dat het ongelukkige systeem, dat in het tournooi toegepast wordt, een dergelijke „tactische" zet in de hand heeft gewerkt. Duitsland wist zich kansloos tegen de Magyaren en wetende, dat het op een beslissingswedstrijd tegen Turkije zou aankomen, had het zijn beste spelers uit de ploeg gelaten om deze zoveel mogelijk te sparen.

Zo werd het voor de Hongaren een walk-over en het geheel was nauwelijks het aanschouwen waard. Zo dachten de 50.000 teleurgestelde toeschouwers er ook over en een half uur vóór het einde, toen de Hongaren met 5—1 de leiding hadden, begon het stadion leeg te stromen. Kocsis heeft tweemaal en Puskas in de eerste helft voor Hongarije gescoord, waarna Pfaff voor Duitsland doel trof. Na de hervatting schoot Hidegkuti driemaal raak en Toth tweemaal. Toen doelman Grocits te ver uitliep, kregen de Duitsers hun tweede tegenpunt cadeau Kocsis scoorde de achtste Hongaarse treffer, voordat Hermann de stand op 8—3 kon brengen.

Net zo gemakkelijk als de Hongaren dat deden, liepen de Turken te Genève de kleine Koreanen onder de voet. Met 7—0 werd Zuid-Korea verpletterd waarmee dit land uitgeschakeld werd.

Engeland moest in het duel met Zwitserland te Bern twee belangrijke troeven missen: Stanley Matthews en Nat Lofthouse, die wegens blessures op het appèl ontbraken. De Engelse voorhoede moest nu in een gewijzigde opstelling opereren, doch produceerde desondanks twee doelpunten tegen de Zwitsers nul treffers. Het was een verdiende overwinning voor de Engelsen, want zij toonden zich duidelijk de sterksten, maakten beter gebruik van de geboden kansen en legden grotere stootkracht dan hun tegenstanders aan de dag. Engeland startte fortuinlijk, want de strijd was drie minuten aan de gang, toen Antenen buiten het bereik van Merrick keihard tegen de lat schoot. Merrick kon daarna verschillende keren laten zien, dat hij zijn vak verstaat.

Maar de Zwitserse aanvallen namen spoedig in hoeveelheid en kracht af; Engeland nam het initiatief en drie minuten voor de rust — iedereen had zich reeds met 0—0 ruststand verzoend — besloot Mullen een soloactie met een doelpunt. Gesterkt door deze treffer begon Engeland aan de tweede helft en nadat Fatton een kans op de gelijkmaker aan Zwitserlands neus voorbij had laten gaan, voltrok Wilshaw in de 24ste minuut het definitief vonnis.

ARUBA

HEREN SOFTBALL

Lucky Strike won van La Salle

De in in het Wilhelminastadion gespeelde heren softballwedstrijd tussen Lucky Strike en Lasalle is na een sportieve, maar enigszins eenzijdige strijd met 18—8 door de Lucky Strikeploeg gewonnen.

Na deze wedstrijd werd voor het publiek de film vertoond „The World Series of 1953". Deze filmvoorstelling werd door het publiek op prijs gesteld. Een herhaling van dergelijke voorstellingen zal velen welkom zijn.

S.J.C. was sterker

Het is aan de R.C.N. Juniores Zaterdag op het Lafama-terrein te Savaneta niet gelukt de beide punten binnen te halen. Na een aantrekkelijke strijd moesten zij de eer aan de Savaneta Jeugd Club laten, die een 4—2 overwinning behaalde.

De voor de Overgangsklasse gespeelde wedstrijd tussen Voorwaarts en Dos Caminos, die in het R.C.A.-sportcentrum gespeeld werd, kreeg plotseling een minder gewenst einde, toen Dos Caminos even voor het verstrijken van de tweede helft de stand op gelijke voet bracht. De mannen van Voorwaarts protesteerden tegen het gemaakte doelpunt en staakten vervolgens de wedstrijd. De Dos Caminos hadden voor de rust een 2—0 achterstand.

Estrella jrs wonnen

In een spannende en faire strijd hebben de Juniors van Estrella en Jong Aruba op het Estrella-terrein Zaterdagmiddag om de beide competitiepunten in de Juniorenklasse gestreden. Het gelukte aan de Estrella Jrs een kleine 2—1 overwinning te behalen en daardoor de beide competitiepunten op Santa Cruz te houden.

La Esperanza won verdiend

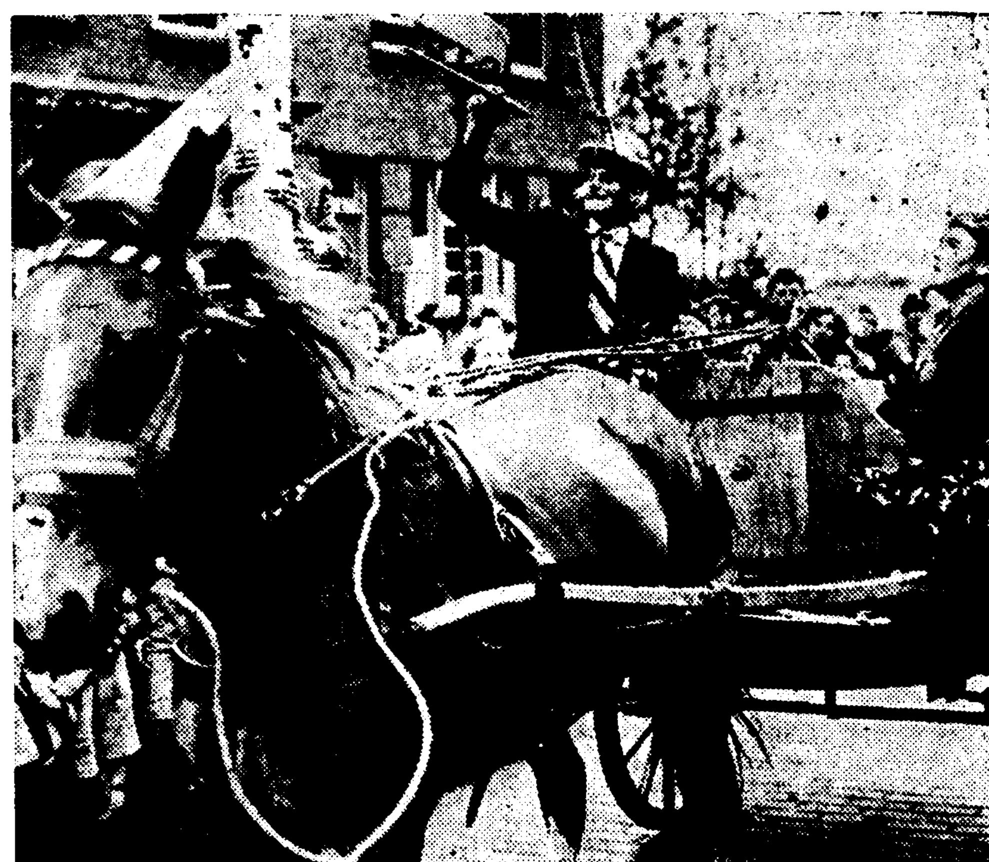
De Zaterdagmiddag op het R.C.S.-terrein te Savaneta gespeelde Overgangsklasse-wedstrijd tussen Racing Club Savaneta en La Esperanza, werd na een sportieve strijd door de La Esperanza's met 3—1 gewonnen.

„Koude oorlog" tussen Frankrijk en Andorra geeindigd

Parijs. — Frankrijk en Andorra hebben de strijdbijl begraven na een „koude oorlog", welke ongeveer een jaar heeft geduurd. De Franse president, René Coty, een van de twee prinsen van de kleine staat in de Pyreneeën — de andere is de Spaanse bisschop van Urgel — heeft hierop de grensvoorrechten, die in Juni van het vorige jaar werden opgeschort, hersteld.

Het afgelopen jaar moesten Franse toeristen voor een bezoek aan Andorra een visum hebben, dat duizend frank (ruim NAf. 5.—) kostte. Deze Franse represaille maatregel betekende een zware slag voor Andorra. Het Franse ministerie van buitenlandse zaken deelde mee, dat de „algemene raad van de valleien van Andorra" — het parlement van de kleine staat — in overeenstemming met verzoeken van vertegenwoordigers van de Franse president „zekere administratieve vraagstukken heeft geregeld". Verdere bijzonderheden werden niet gegeven.

Het geschil ging voornamelijk over de weigering van de raad om een Franse maatschappij een tweede radiozender in Andorra te laten bouwen. Frankrijk zeide, dat „enige bevoorrechten" op onwettige wijze reeds uitsluitend voor hun eigen voordeel uitzendingen verzorgden via radio-Andorra.

Ter gelegenheid van het „Dorpsfeest" dat gedurende drie dagen in het voormalige dorp Sloten, onder de rook van Amsterdam werd gehouden, vonden onder grote belangstelling ringrijderijen plaats. Een der deelnemers in actie.

Canadese „Sabres" voor Griekenland en Turkije

Londen. — De Canadese luchtmacht zal 110 straaljagers van het type Sabre, die op het ogenblik in Engeland en op het Europese vasteland worden gebruikt, aan Griekenland en Turkije overgedragen, als onderdeel van het program voor hulp aan de NAVO-landen, zo is door het hoofdkwartier van de Canadese luchtmacht te Londen bekend gemaakt.

Behalve deze jachtvliegtuigen zullen Griekenland en Turkije, zoals reeds eerder was medegedeeld, in deze zomer en herfst nog 54 Canadese Sabres ontvangen.

CUROM (416.6 m)

17.30 Ora infantil
17.50 Gramophoonplaten.
18.05 Cumpleanos Feliz
18.15 Dinermuziek
18.45 Nieuws
18.55 Voor het slapen gaan.
19.00 Boletin di noticia.
19.10 Parada deportiva
19.30 Wat de handel biedt,
20.30 Programma Antillana
21.00 Noord-Amerikaanse hitparade
21.30 Buitenlands weekoverzicht
21.45 Dansmuziek
22.15 Nieuws en sluiting.

HOYER (5.25 m)

19.00 Met de jarigen in de lucht.
19.10 Zieken en Zuigelingenzorg.
19.25 Gevarieerd muziek
19.30 Hoorspel „El Gato"
19.45 Gevarierde muziek
20.10 Sport Reportage
20.15 Dansmuziek
20.30 Gevarieerd Programma
21.00 Dansmuziek
22.00 Sluiting.

KELKBOOM (5.50 m)

17.30 Opening
17.33 Muziek
18.25 Voor de jarigen
18.30 Dinermuziek
19.00 Muziek
19.15 Marconiphone Radio
19.30 Muziek
19.45 Nieuws
20.00 Programma van Cai Wolter
20.30 Muziek
20.45 Progr. v. Heinekens Bier
21.00 Muziek
21.15 Katholieke Uitzending
21.30 Sluiting.

A.V.R.O.S. (19 m)

17.00 Lutheran hour,
17.15 Voor onze kinderen
17.30 Symphonie Hall, nald Jacques.
18.00 De Cantat' Zangers o.l.v. Regi-
19.00 Nieuws
19.15 Sportjournaal.
19.30 Klassiek muziek
21.00 Zoeklicht op Nederland
21.00 Sluiting.

Emmastad

WACHTDIENSTEN C.P.I.M.:

Telegram Afdeling:
Kantoor open 05.30 t.m. 01.30 tel. 2307
J. J. Roos 01.30 — 05.30 tel. 2137

Personeel afdeling.
Vanaf heden 12.00 t.m. Zaterdag 26 Juni 12.00 E C. de Haseth, (stad) tel. 3179.
B. g. g. nadere inlichtingen bij M. B. Lansink tel 4304 of tel. 2400

Materialen Afdeling:
H. C. Engelsman, St. Michielweg 22 tel. 4504

C. S. M.

Rederij:
D. Gelderblom tel. 2486

Scheepsagentschap:
08.00 — 23.00 kantoor tel. 2458 — 2551
18.00 — 19.00 en van 23.00 — 08.00 W. Punt. tel. 2269

Dok Afdeling:
Van 16.30 — 1.00 tel. 2276;
Van 1.00 — 7.30 P. Roest tel. 3146

ASIENTO-THEATER
„Ruby centry"
Geen kinderen beneden 18 jaar.

AGENDA

WEST-END

7 en 9 uur p.m. *„Purple heart dairy"*

CINELANDIA

7 en 9 uur p.m. *„Ambiciosa"*

ROXY

7 en 9 p.m. *„Thunder bay"*

SUFFISANT THEATER

„Secrets of convict lake" 20.00 uur

APOTHEKEN

De weekdiensten der apotheken worden waargenomen door *Botica Juliana,* Julianaplein 6, tel. 2400 en *Botica del Pueblo,* Breedestraat 82 (O.), *tel. 3718.*

WIT GELE KRUIS

De Zondag- en Nachtdienst wordt waargenomen door Zuster Veeris, Sta. Rosaweg 155, tel. 5006.

Syngman Rhee:

„Alleen vereniging door geweld!"

Seoel. — De Zuid-Koreaanse president, Syngman Rhee, heeft voor een gehoor van 1.000 boeren verklaard, dat Korea slechts met geweld verenigd kan worden. „Wanneer de tijd gekomen is" zouden Zuid-Koreaanse troepen onder generaal Soen Joep Paik, bevelhebber van het eerste leger, naar het Noorden oprukken.